Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1794 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 4 februarie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

TÎNĂRUL LUCRĂTOR DIN COMERȚ

CA URMARE a luptei oamenilor muncii de la orașe și sate pentru sporirea producției bunurilor de larg consum, industriale și agricole, partidul și guvernul au putut lua măsura desființării sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, trecîndu-se la comerțul desfășurat. Marea însemnătate a comerțului desfășurat constă în faptul că el creează condiții prielnice creșterii continue a volumului de mărfuri de larg consum, cointeresînd pe oamenii muncii de la orașe și sate în sporirea producției industriale și agricole, înlesnind lărgirea schimbului între oraș și sat.

Recentul Comunicat al Direcției Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de miniștri al R.P.R. arată că în anul 1954 s-au dobîndit succese de seamă în ceea ce privește lărgirea schimbului între oraș și sat. A crescut volumul circulației mărfurilor cu amănuntul în comerțul socialist, care a depășit cu circa 2,9 miliarde lei desfacerile din anul 1953. Creșterea volumului desfacerii mărfurilor alimentare prin comerțul socialist a influențat în mod favorabil și prețurile produselor agro-alimentare pe piața țărănească.

In patria noastră comerțul de stat cunoaște acum o nemaiîntîlnită dezvoltare. In orașe și în sate răsar în fiecare zi noi și noi magazine: magazine specializate și universale — în care poți găsi de toate — de la ace de cusut pînă la stofele cele mai bune, de la produse alimentare semifabricate pînă la mașini și motociclete.

In anii regimului democrat-popular se formează un nou tip de lucrător din comerț, un om al muncii ce-și desfășoară întreaga activitate în scopul deservirii în bune condițiuni a maselor muncitoare.

Ca intermediar între cei ce produc și consumatori, vînzătorul nu trebuie să se mulțumească cu o îndeplinire mecanică a atribuțiilor sale, ci va trebui să se transforme într-un apărător al intereselor consumatorului. Studiind cererea populației în funcție de sezon, de modă, de obiceiuri, vînzătorul va aduce la cunoștință toate lipsurile în direcția calității, lipsa de gust în confecționarea unor produse, se va strădui să obțină ca magazinul să fie aprovizionat cu produsele cele mai cerute.

Zeci de părinți, mai tineri sau mai vîrstnici, vor să cumpere un dar pentru copiii lor. Unii se pricep să aleagă, alții însă nu. Vînzătorul va trebui să fie un bun sfătuitor, să știe ce se potrivește mai bine vîrstei și gustului copilului, să dea un sfat potrivit. Poate că va trebui să vîndă cărți sau discuri? Atunci va trebui să știe să răspundă miilor de întrebări despre ceea ce a mai apărut nou, despre conținutul operelor sau despre autori. Unii își închipuie că, a vinde cărți sau jucării e complicat, dar nu există nimic mai ușor decît să vinzi stofe, conserve sau zarzavaturi. Dar nici asta nu-i adevărat. Un bun vînzător va trebui să știe cîtă stofă trebuie pentru o rochie și ce culoare se potrivește mai mult clientei, cum se pregătesc mai bine conservele și ce mîncăruri gustoase se pot prepara dintr-un anume fel de cartofi. In domeniul său de muncă, vînzătorul trebuie să fie cu adevărat specialist. De aceea, calificarea lui continuă și după ce a absolvit școala și se îmbunătățește mereu.

Problema luptei pentru economii, a păstrării mărfii în bune condițiuni, nu poate fi nici ea neglijată. Vînzătorul trebuie să aibă grijă ca marfa să nu se strice, să nu se piardă, s-o vîndă la timp.

Toate acestea sînt importante, dar nu sînt suficiente. Astăzi, cînd oamenii muncii din patria noastră luptă pentru a făuri omului muncii o viață mai bună, din partea vînzătorilor se cere o înaltă conștiință, o atitudine sănătoasă, cinstită, demnă. Discutînd cu clientul, tînărul vînzător trebuie să fie conștient că are în față un tovarăș față de care este dator să se poarte atent și binevoitor, să-i ajute să-și procure ceea ce are nevoie. Clientul va respecta pe acel vînzător care îi va oferi un alt produs cu însușiri asemănătoare în locul celui lipsă, care-i va da o sugestie pentru alegerea unui dar, care-i va propune, binevoitor, să revină în magazin peste o zi sau două și se va îngriji, între timp să procure mărfurile cerute.

Pentru ca să nu se producă aglomerație în magazine și pentru ca nici un cumpărător să nu piardă prea mult timp, este necesară o organizare superioară a muncii. Intr-o scrisoare trimisă redacției, tovarășul Victor Roszendaj, responsabilul brigăzii utemiste de bună deservire de la magazinul textil nr. 26 din Făgăraș, scria tocmai despre această problemă: „Intreaga brigadă vine la lucru dimineața cu 10 minute înainte de ora deschiderii magazinului. In acest timp, casiera își pregătește bani mărunți, iar vînzătorii își pun la îndemînă bonierele cu indigouri, își ascut creioanele etc. O preocupare a noastră este aceea de a aproviziona magazinul, înlocuind mărfurile vîndute cu altele noi. Această treabă o facem după orele de program. Se întîmplă ca unele mărfuri — țesături, pînzeturi, stofe. — să fie mai căutate. Atunci, așezăm pe tejghea cîteva din baloturile respective și afișăm prețurile, iar clienții nu mai sînt astfel nevoiți să aștepte".

Asemenea brigăzi sînt multe, aproape în toate magazinele mai mari de pe cuprinsul patriei. Colectivele lor, puternic închegate, au obținut realizări mari în munca de educare a tinerilor vînzători, în spiritul unei atitudini cinstite, demne și civilizate față de cumpărători. Ele nu tolerează atitudinile de necinste, de dispreț pentru muncă, de lipsă de respect pentru oamenii muncii care vin în magazin. Cu toate acestea, în comerțul nostru se mai manifestă o serie de atitudini nejuste, de nepăsare față de cererile consumatorilor, de neluare în seamă a propunerilor și sugestiilor acestora, de furt de mărfuri, înșelări la cîntar etc. Au existat și continuă să existe cazuri cînd tribunalele sînt nevoite să se ocupe de cercetări privind vînzători care dosesc mărfuri, care dau mai puțin la cîntar, nesocotesc prețurile fixe etc.

Organizațiile de bază U.T.M. din comerț și cooperație au multe de făcut pentru a desăvîrși educația tinerilor lucrători din comerț. Trebuie creată în rîndurile tinerilor vînzători o opinie puternică împotriva necinstei, a atitudinilor servile și favoritismului, pentru ca nici o abatere să nu fie tolerată. Trebuie condamnată cu asprime și demascată orice încercare de sustragere a mărfurilor, de înșelare a clienților la cîntar sau la rest. De asemenea, prin schimburi de experiență cu vînzătorii fruntași, prin lecții și conferințe și prin discuții de la om la om, organizațiile de bază U.T.M. pot contribui la creșterea calificării tinerilor vînzători, la educarea lor în spiritul înțelegerii marilor lor sarcini.

Muncitorii comerțului nostru socialist sînt chemați să-și intensifice eforturile lor pentru o mai bună deservire a populației, pentru desfășurarea unui comerț civilizat.

TELEGRAME

Tovarășului V. M. MOLOTOV

prim vice președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA

Cu ocazia celei de a 7-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Populară Romînă și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, vă rog, tovarășe Ministru, să primiți cele mai calde felicitări și urări de noi succese în lupta pentru întărirea colaborării internaționale și apărarea păcii și securității în lume.

Trăiască alianța și prietenia frățească dintre poporul romîn și marele popor sovietic.

SIMION BUGHICI
ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

Tovarășului SIMION BUGHICI

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

BUCUREȘTI

In legătură cu aniversarea Tratatului sovieto-romîn de prietenie, colaborare și asistență mutuală, vă rog pe Dvs. și Guvernul Republicii Populare Romîne, să primiți felicitări cordiale din partea Guvernului U.R.S.S. și a mea personal, precum și urări pentru dezvoltarea pe mai departe a strînsei colaborări între Republica Populară Romînă și Uniunea Sovietică. Imi exprim deplina încredere că prietenia dintre țările noastre se va dezvolta și se va întări spre binele popoarelor noastre și în scopul apărării păcii și securității în Europa.

V. M. MOLOTOV
Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Uneltirile dușmanilor vieții pot și trebuie să fie zădărnicite!

In numele păcii

Mii de muncitoare și muncitori de la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" au semnat miercuri istoricul Apel al Consiliului Mondial al Păcii adresat popoarelor lumii, exprimîndu-și astfel voința de a împiedica dezlănțuirea războiului atomic.

Luînd cuvîntul la miting, acad. Raluca Ripan, rectorul Universității „V. I. Babeș" din Cluj, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., a spus: „Descoperirea energiei atomice este rezultatul strădaniei minții multor oameni de știință. Omul a reușit să smulgă încă un mare secret naturii. Pusă în slujba omului, această uriașă energie poate duce la o prosperitate nebănuită, la înflorirea vieții și a bunei stări a popoarelor. Uniunea Sovietică a pornit de acum pe acest drum arătînd calea folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice.

S-a dat apoi citire chemării Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Unindu-și glasurile împotriva celor ce uneltesc distrugerea omenirii, miile de muncitori și muncitoare au scandat ca o lozincă minute în șir „In numele păcii vom semna".

Au luat apoi cuvîntul numeroși participanți la miting.

„Muncitorii fabricii noastre — a spus Dumitru Barbu, director adjunct al fabricii, semnează Apelul Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii, cu convingerea fermă că aceasta va însemna o contribuție la apărarea lumii de grozăviile unui război atomic, semnează cu hotărîrea de a înfrînge aceste uneltiri criminale. Noi vom întări semnăturile ce le depunem pe Apel luptînd pentru bunăstarea poporului nostru, dînd tot mai multe articole de îmbrăcăminte de calitate superioară".

A vorbit apoi tînăra muncitoare Aneta Stanciu. „Tinerilor de pretutindeni — a spus vorbitoarea — le este dragă viața, pe care o vor mereu mai frumoasă. Cu toții își făuresc planuri pentru viitorul lor pe care îl doresc fericit.

Eu m-am calificat în această fabrică și sînt acum fruntașă în producție. In curînd voi termina cursurile școlii medii și vreau să învăț mai departe. Visurile mele vor putea fi astfel realizate. Impotriva tuturor acelora care vor să ne întunece viața, viitorul, tineretul va lupta cu tot elanul. Tineretul lumii, omenirea întreagă va ști să apere pacea, să dea riposta cuvenită celor ce plănuiesc războaie atomice de distrugere în masă".

Dîndu-și adeziunea la Apelul Consiliului Mondial al Păcii au mai luat cuvîntul muncitorul Ilie Palișoiu de la atelierul de întreținere, inginerul Victoria Călin, responsabila cabinetului tehnic și alții.

Miile de participanți la miting și-au depus apoi semnăturile pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. (Agerpres)

GÎNDURI DE VIITOR

Oamenii muncii de la uzinele „Steaua Roșie" s-au adunat joi la amiază într-un miting organizat cu prilejul strîngerii semnăturilor pe Apelul de la Viena.

Glasul bătrînului maistru fierar Vasile Ortopelea care a luat cuvîntul cu acest prilej, a răsunat plin de ură împotriva acelora care pregătesc războiul atomic.

„In curînd voi fi absolvent al cursurilor unui liceu seral, a spus apoi tînărul strungar Ion Constantin. Dorința mea este să devin cît mai curînd inginer, pentru a contribui cu mai multă pricepere la înflorirea scumpei noastre patrii. Semnătura mea pe Apel o întăresc cu angajamentul de a-mi depăși lunar planul de producție cu 5 la sută. De va fi nevoie voi lupta pentru apărarea hotarelor patriei mele".

Bătrînul frezor Herșcu Edelman a povestit apoi suferințele crunte pe care le-a îndurat de pe urma războiului. „Urăsc pe cei ce vor război așa cum urăsc moartea. Vreau ca țara noastră să prospere. Pentru aceasta semnez Apelul și pun chezășie semnăturii mele, angajamentul că-mi voi depăși sarcina lunară de plan cu 20 la sută".

Numeroși participanți la adunare, și-au întărit semnătura pe Apel cu angajamentul de a-și depăși sarcina anuală.

(Agerpres)

Un puternic răsunet

Apelul Consiliului Mondial al Păcii adresat popoarelor lumii a avut un răsunet puternic în rîndul muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor de la Filatura Romînească de Bumbac din Capitală. Cu prilejul mitingului, care a avut loc miercuri după amiază, ei și-au manifestat cu tărie hotărîrea de a apăra pacea, de a stăvili uneltirile celor ce urmăresc dezlănțuirea unui război atomic.

La miting, în fața sutelor de muncitoare și muncitori, a luat cuvîntul tov. Stela Enescu, președinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. Cercurile imperialiste, prin manevrele lor — a spus vorbitoarea — creează omenirii o primejdie dublă. Pe de o parte ele au pășit direct, fățiș, la refacerea sîngerosului militarism german cu scopul de a tulbura liniștea popoarelor, iar pe de altă parte își manifestă în mod deschis dorința criminală de a folosi arma atomică. Dorința cea mai fierbinte a milioanelor de oameni cinstiți — a spus în continuare vorbitoarea — este apărarea păcii, prietenia și încrederea reciprocă între popoare. De aceea, astăzi, popoarele și-au unit mai mult ca oricînd forțele pentru a pune stavilă pregătirilor de război.

Din sală au cerut apoi cuvîntul mulți muncitori și muncitoare.

Printre aceștia au fost muncitoarea Maria Adriana, deputat în Marea Adunare Națională, electricianul Nicolae Ghibea, maistra Gheorghița Pîrvu, inginerul Jean Sîmboteanu, muncitoarele Maria Ionel, Ana Popescu, Aurelia Stoicescu și alții, care de asemenea, au înfierat acțiunile criminale ale clicilor imperialiste care vor să dezlănțuie războiul atomic.

(Agerpres)

Semnături pe Apel

● **In cartierele Capitalei au zilnic loc zeci de adunări în care cetățenii discută și semnează Apelul Păcii.**

Intr-una din după amiezile acestei săptămîni în str. Negru Vodă nr. 2, un număr de femei, gospodine, mame, muncitoare din cartier s-au adunat pentru a discuta despre importanța semnării Apelului de la Viena. Despre acest eveniment a vorbit tovarășa E. Kesterman. Apoi au luat cuvîntul numeroase femei, care și-au spus părerea și care au cerut cu fermitate interzicerea armei atomice.

● **In această săptămînă, comitetul de luptă pentru pace numărul 118 din raionul Tudor Vladimirescu a organizat cu cetățenii din cartier o adunare închinată Apelului către Popoarele lumii la care a vorbit tovarășul Vasilian I., locuitor al cartierului.**

Au luat apoi cuvîntul numeroși cetățeni care și-au manifestat prin cuvinte calde hotărîrea lor de a apăra pacea.

● **Zilele acestea la morile unite „Dobrogeanu Gherea" din Craiova a avut loc o adunare a comitetului de luptă pentru pace la care au participat peste 70 de muncitori.**

Cu această ocazie s-au citit articolele din ziarul „Scînteia" și din „Buletinul comitetelor de luptă pentru pace". — După citire au luat cuvîntul mulți muncitori între care și Dumitru Stoian, Constantin Drăghici, văduva Ana Cobliscaía și alții care au arătat că cunosc destul de bine ororile războiului trecut și vor munci și cu mai multă hotărîre pentru zădărnicirea planurilor războinice ale imperialiștilor americani și englezi.

UN ADEVĂRAT SFAT AL PĂCII

Peste oraș se coborîse ceața. Cerul arăta cînd cenușiu, cînd albicios. Adela Eghed mergea repede, cu paltonul desfăcut. Se auzi strigată:

— Ce zici, Eghed? Vor veni toți din strada noastră? Era Stamatiade Ioan, un om în vîrstă, căruia anii i-au încărunțit tîmplele.

— Nu-ți face griji! am stat de vorbă cu fiecare gospodar. Doar nu-i cunosc de ieri de azi. Vor veni cu toții să semneze Apelul păcii. Și Florea, și Sofica, și Violeta și...

CUVINTE DIN SUFLET

Nu mică le-a fost mirarea cînd au văzut că sala de festivități a clubului I.C.A.S. era deja neîncăpătoare. Au venit la adunare aproape 1500 de cetățeni muncitori și intelectuali, gospodine și funcționari, bătrîni și flăcăi, mame cu copii de mînă.

— Uite-o pe Sofica, spuse bucuroasă bătrîna, apropiindu-se de o tînără.

— Dar copilul unde l-ai lăsat?

— Pe Ionel l-am lăsat acasă, că e mare acum: are 3 ani. Pentru viitorul lui voi semna apelul!

În alt colț al sălii, un bărbat de vreo 40 de ani, tîmplar la cooperativa „Muncă și progres", îl ridică în brațe pe Mircea, flăcăul cel mare de... 6 ani.

— Privește, Mircea, la oamenii ăștia. Tu nu pricepi acum nimic, ești încă mic. Să știi că eu și toți ceilalți oameni de aci, am venit să semnăm pentru apărarea vieții tale, a tuturor copiilor din lume.

Mircea își trecu mîna, ca un om mare, prin moțul castaniu, privind nedumerit prin sală, iar cînd puse din nou picioarele pe pămînt, spuse către taică-său: Tăticule, să-mi cumperi niște stegulețe albe. Să vezi matale ce cuminte am să fiu. Și pe Vasilică n-am să-l mai bat...

★

În sală murmurul vocilor încetă atunci cînd glasul puternic și răspicat al secretarului comitetului de luptă pentru pace al raionului Gheorghe Gheorghiu-Dej — tovarășul Constantin Gușetoiu, a anunțat deschiderea mitingului închinat păcii.

Primul care a luat cuvîntul a fost profesorul universitar Emil Boldan — directorul institutului de limbi străine, care a vorbit despre primejdia care planează asupra omenirii prin remilitarizarea Germaniei occidentale și prin încercarea imperialiștilor de a legaliza războiul atomic.

Pe gospodina Tudor Maria — deputată, o cunosc bine mai toți gospodarii din cartierul Grand. Ei știu cît de mult s-a frămîntat ea pentru ca strada și cartierul lor să fie tot mai curate și mai frumoase. Acum, stînd pe scaun, îi treceau prin minte diferite amintiri din viață: și vesele și triste. Un gînd îi trecu deodată prin minte: „Trebuie să vorbesc"!

S-a ridicat și a spus: „Am avut mult de îndurat de pe urma războaielor. Soțul meu — ceferist, a fost aruncat dintr-o închisoare în alta. Am acum 67 de ani. Sînt fericită că trăiesc în pace, într-o țară ca a noastră. Pentru fericirea familiei mele, pentru fericirea copiilor mei care au în față viitorul, voi semna Apelul păcii".

Din sală a cerut cuvîntul și pastorul Toma Dobre: „Există un proverb care spune astfel: dacă toți oamenii ar sufla deodată, s-ar produce o furtună; dacă toți oamenii ar lovi din picior deodată, s-ar produce un cutremur. Dacă toți oamenii se vor uni împotriva războiului, cei ce doresc războiul, imperialiștii, vor fi sortiți pieirii".

„Chem mamele să susțină campania de semnături pe Apelul de la Viena — a spus gospodina Ciolac Ana. Prin semnăturile noastre să formăm un zid de viață, o ripostă împotriva acelor care vor să ne transforme fiii în carne de tun.

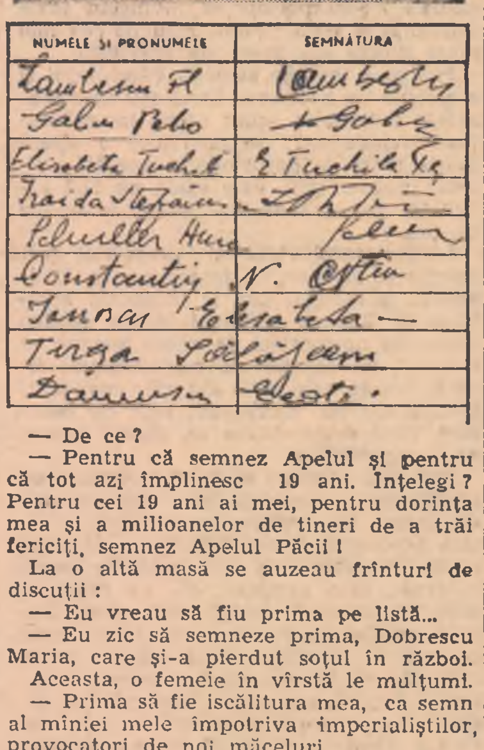
Mihai Haralambie, tîmplar cooperator a spus printre altele: „Popoarele lumii trebuie să fie unite în apărarea cauzei nobile: pacea. Noi, cetățeni din toate cartierele raionului Gheorghiu-Dej, să iscălim Apelul de la Viena întărind astfel pacea între popoare".

IN NUMELE CELOR 19 ANI

Printre primii cetățeni care au semnat Apelul se află și utemista Martinescu Nina. Se putea auzi următoarea discuție, înainte de semnare.

— Știi, Vasile, că astăzi este o zi mare pentru mine?

Bumbea Vasile — un flăcău căruia nu-i dăduseră bine încă tuleele, o privi cu **gravitate, oarecum mirat:**

— De ce?

— Pentru că semnez Apelul și pentru că tot azi împlinesc 19 ani. Înțelegi? Pentru cei 19 ani ai mei, pentru dorința mea și a milioanelor de tineri de a trăi fericiți, semnez Apelul Păcii!

La o altă masă se auzeau frînturi de discuții:

— Eu vreau să fiu prima pe listă...

— Eu zic să semneze prima, Dobrescu Maria, care și-a pierdut soțul în război.

Aceasta, o femeie în vîrstă le mulțumi.

— Prima să fie iscălitura mea, ca semn al mîniei mele împotriva imperialiștilor, provocatori de noi măceluri.

Au venit să semneze Apelul și gospodarii din strada Sf. Constantin, în frunte cu delegata lor, bătrîna Adela Eghed.

— Eu voi semna Apelul a spus bătrîna delegată, nu pentru că mă tem de moartea mea, ci pentru că doresc omenirii viață, fericire.

După ce au semnat cu toți Apelul, a fost prezentat un reușit festival artistic organizat de brigăzi artistice ale cooperativei „Electro-aparatajul" și ale Direcției Generale C.F.R.

H. COSTESCU

Au început arăturile de primăvară

Timpul prielnic lucrărilor agricole a dat posibilitatea începerii arăturilor de primăvară în mai multe comune și unități agricole socialiste din regiunea Timișoara. Astfel, în comunele: Giarmata, Moșnița Nouă, Dumbrăvița, Ghiroda, Checia și altele din raionul Timișoara precum și în multe comune din raioanele Deta și Lugoj, tractoriștii din stațiunile de mașini și tractoare și din gospodăriile agricole de stat, colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodărie individuală au ieșit la arat încă de săptămîna trecută. Pînă acum au fost arate zeci de hectare în fiecare comună. În fruntea lucrărilor se află colectiviștii din comunele Checia și Dumbrăvița și tractoriștii de la S.M.T. Peciul Nou, Remetea și cei din G.A.S. Giarmata.

Printre primii care au ieșit la arat se numără țăranii muncitori Secuii Ioan și Mica Persida din comuna Ghiroda care pînă în ziua de 29 ianuarie au arat între 0,60-1,25 hectare. Și tinerii Mihai Szabo și Ștefan Ujhely din comuna Moșnița Nouă au arat între 0,70—1,50 hectare.

Arăturile de primăvară se desfășoară cu succes și în gospodăriile anexe ale unor întreprinderi din orașul Timișoara.

Pentru începerea însămînțărilor din epoca I-a se pregătesc intens colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comunele: Șag, Cărpiniș, Chizătău, Deta și altele.

Corespondent
ION NIȚU

Mașini agricole pentru S.M.T.-uri

S.M.T.-urile din regiunea Constanța au fost înzestrate anul trecut cu un însemnat număr de noi tractoare și mașini agricole fabricate de industria noastră sau primite din Uniunea Sovietică.

Numai în lunile noiembrie și decembrie 1954 S.M.T.-urile din regiunea Constanța au primit 90 tractoare KD 35, 15 semănători, 25 batoze, 10 autocamioane „Molotov" etc. Printre S.M.T.-rile înzestrate cu noi mașini și unelte agricole se numără S.M.T.-urile: Mihai Viteazu, Cobadin, Remus Opreanu, Adamclisi, Valul lui Traian și altele.

Pentru continua înzestrare a agriculturii cu mașini și unelte agricole, S.M.T.-urile din regiunea Constanța vor mai primi în acest an încă 218 tractoare M.T.Z. și K. D. 35 și 173 combine.

Au terminat reparația tractoarelor

In 6 stațiuni de mașini și tractoare din regiunea București s-au terminat lucrările de reparație a tractoarelor planificate.

Mecanizatorii de la S.M.T.-urile Andrășești și Odobeasca au terminat reparațiile la tractoare, cei de la S.M.T.-urile Călugăreni, Tătărăști și Frăsinet au terminat reparațiile și la plugurile de tractoare, semănătorile și cultivatoarele.

Succesele obținute de mecanizatorii din aceste stațiuni în munca de reparare a tractoarelor și mașinilor agricole sînt roadele aplicării metodei sovietice de reparații pe ansamble și subansamble.

Lucrările de reparații sînt avansate și la S.M.T. Slobozia unde s-au reparat pînă acum 18 tractoare, din cele 19 planificate, 40 de pluguri de tractor din 60, 17 semănători din 21 și 11 cultivatoare din 15. Tractoriștii de la S.M.T. Ciocănești mai au de reparat doar 2 tractoare și 5 pluguri de tractor.

Pînă la 31 ianuarie, în stațiunile de mașini și tractoare din regiunea București au fost reparate 66 la sută din numărul tractoarelor planificate, 69 la sută din plugurile de tractor, 65 la sută din semănători și 57 la sută din cultivatoare.

Ședința lărgită a secției a VI-a de limbă, literatură și artă a Academiei

In zilele de 1 și 2 februarie a.c. a avut loc la Academia R.P.R. ședința lărgită a secției a VI-a de limbă, literatură și artă a Academiei.

La ședință au luat parte acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele de onoare al Academiei R.P.R., acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., numeroși academicieni și membri corespondenți ai Academiei, scriitori, poeți, critici, cercetători lingvistici, studenți.

Lucrările ședinței au fost conduse de acad. Emil Petrovici, membru în Prezidiul Academiei R.P.R.

Acad. Mihail Sadoveanu, vicepreședinte al Academiei R.P.R., președintele Uniunii Scriitorilor, a făcut două comunicări: „Despre limba literară" și „Limba povestirilor istorice", care au fost ascultate cu mult interes. Comunicările au fost urmate de discuții la care au participat academicienii Traian Săvulescu, Iorgu Iordan, Al. Rosetti, Emil Petrovici, prof. Al. Graur, membru corespondent al Academiei R.P.R., prof. D. Macrea, directorul Institutului de Lingvistică, scriitorii Demostene Botez, laureat al Premiului de Stat și alții.

Acad. M. Sadoveanu a relevat în încheiere importanța discuțiilor purtate în jurul problemelor lingvistice, în special pentru tinerii scriitori. (Agerpres)

Ministerul Învățămîntului comunică:

Din cauza condițiilor atmosferice programul campionatului republican școlar de schi se modifică după cum urmează:

Etapa de regiune se poate desfășura pînă la 20 februarie a.c.

Etapa finală pentru probele de coborîre se va ține la Predeal în zilele de 26-27 februarie a.c.

Etapa finală pentru fond și ștafetă se va desfășura tot la Predeal în zilele de 5-6 martie a.c.

„N-AU INTRAT ZILELE IN SAC...“

Discutam cu cîtva timp în urmă cu tovarășul Gheorghe Kilom, secretar al comitetului raional U.T.M. Timișoara despre Spartachiada de iarnă a satelor și, mai precis, despre felul cum se desfășoară această competiție în raionul Timișoara. Cînd a venit vorba despre numărul tinerilor săteni participanți la această competiție, tovarășul Kilom mă informă prompt:

— Sînt aproape 1500 de tineri!

La prima vedere cifra nu pare de loc neînsemnată. Se schimbă situația însă cînd afli că în unele comune la întrecerile Spartachiadei din anul acesta numărul participanților este de 300—400. Și dacă faci imediat legătura cu faptul că în raionul Timișoara sînt peste 60 de comune, atunci te convingi că într-adevăr această cifră este destul de mică.

De fapt cu acest lucru este de acord chiar și tovarășul Kilom:

— Ce-i drept, spune el, nu-i un număr chiar atît de mare, pe măsura posibilităților noastre, dar sperăm că se va mări. Mai există încă vreme, doar nu au intrat zilele în sac.

Dacă asta-i părerea tovarășului Kilom să vedem ce spun faptele.

În comuna Recaș există un vechi colectiv sportiv, care are nu mai puțin de 11 secții pe ramuri de sport: fotbal, volei, handbal, înot, șah, atletism etc.

Cîți tineri din această comună participă la întrecerile Spartachiadei? Răspunsul ar putea să ni-l dea președintele comisiei comunale de organizare a Spartachiadei, ca și ceilalți membri ai comisiei.

Ori cît ai căuta însă n-ai să găsești nici cea mai mică urmă de existență a acestei comisii. Pentru că de fapt comisia comunală de organizare a Spartachiadei care trebuia formată cu o lună în urmă, nu există.

Despre acest lucru tovarășul Bulucea, secretarul organizației de bază U.T.M., spune:

— E o lipsă, într-adevăr, că în comuna noastră nu există comisie comunală de organizare a Spartachiadei, dar — încearcă el să se dezvinovățească — eu am primit sarcina să organizez aceste comisii în alte sate, în Bazoș, Isvin... și-apoi nu ne grăbim, mai e încă vreme...

După cum bine se vede, părerea activiștilor comitetului raional U.T.M. în ceea ce privește faptul că „zilele nu au intrat în sac” este cu fidelitate respectată și de tovarășul secretar al organizației de bază U.T.M. din comuna Recaș.

Cu toate acestea, mai mulți tineri din comună, pasionați de șah și din dorința de a participa la întrecere, au organizat singuri concursul de șah al Spartachiadei.

Este clar că pentru antrenarea tinerilor săteni la această competiție nu a existat preocupare, în primul rînd din partea organizației de bază U.T.M., pe lîngă care trebuia să fie formată comisia comunală.

Oare lucrurile s-au petrecut așa numai în Recaș?

Cu destulă liniște — deloc justificată mai cu seamă pentru răspunderea sa — tot tovarășul Kilom răspunde:

— Recaș nu este singura comună în care nu s-a format pînă la data de 15 ianuarie comisia comunală de organizare a Spartachiadei. În afară de ea, aceeași situație domnește în alte 33 comune.

În fața unei asemenea situații se poate înțelege cum a fost posibil ca la aceste întreceri în raionul Timișoara să participe un număr atît de mic de tineri. Comisia raională de organizare a Spartachiadei, care răspundea în primul rînd de înființarea comisiilor comunale s-a lăsat antrenată de părerea președintelui său, care nu este altul decît tovarășul Kilom.

În ceea ce privește mobilizarea tinerilor în vederea participării lor la Spartachiadă, un rol important trebuia să-l aibă popularizarea acestei competiții. Or, din păcate, nici în această direcție comitetul raional U.T.M. și comisia raională de organizare n-au făcut tot ce trebuia.

Aflînd că la gazetele de perete s-au scris un număr de articole, sau că în unele comune regulamentul a fost prelucrat, activiștii comitetului raional U.T.M. au considerat încheiată munca de popularizare a Spartachiadei.

Comisia raională și activul comitetului raional U.T.M., n-au căutat să îndrume și să controleze suficient organizațiile de bază U.T.M. în această direcție. Din această pricină, competiția n-a fost popularizată suficient și n-au fost de loc folosiți agitatorii utemiști. Bunul obicei al colectivelor sportive orășenești de a trimite echipe demonstrative la sate, s-a făcut foarte puțin simțit în această perioadă cînd ar fi fost mai multă nevoie. Pînă acum doar cîțiva șahiști calificați au susținut simultane în comunele Moșnița și Giarmata.

Numărul încă mic de participanți la Spartachiada satelor este fără îndoială urmarea firească a neglijenței manifestate în munca de formare a comisiilor comunale și în munca de popularizare a competiției.

★

Organizarea Spartachiadei de iarnă a satelor a pus în fața forurilor competente și mai cu seamă în fața organelor și organizațiilor U.T.M. probleme complexe. Dacă mobilizarea unui număr mare de participanți a fost una dintre aceste probleme, nu mai puțin importantă a fost pregătirea condițiilor optime și a materialelor necesare bunei desfășurări a concursurilor acestei competiții.

Nici în această direcție lucrurile nu stau prea bine. Dacă timpul nu permite desfășurarea probelor de schi și săniuțe, firesc ar fi fost să existe atît din partea comitetului raional U.T.M. cît și a comisiei raionale de organizare o preocupare mai mare pentru înscrierea concurenților la aceste probe și pentru pregătirea materialelor sportive — schiuri și săniuțe. Dacă pentru înscrierea tinerilor participanți la aceste probe s-a mai făcut ceva, destul de sporadic de altfel, în ceea ce privește confecționarea de schiuri și săniuțe atitudinea acestor organe este de-a dreptul condamnabilă.

Tinerii din comuna Uivar și cei din G.A.S. Jimbolia au luat inițiativa de a construi din resurse locale schiuri, săniuțe și garnituri de șah. În loc să sprijine această inițiativă a tinerilor, desfășurînd o largă acțiune de extindere a ei — comitetul raional U.T.M. a rămas complet nepăsător.

Așteptînd zăpada și timpul favorabil, — nu altcumva decît cu mîinile-ncrucișate — activiștii comitetului raional U.T.M. ca și membrii comisiei raionale de organizare amînă treburile de pe o zi pe alta.

N-au mai rămas decît puține zile pînă la terminarea etapei pe comune. Trebuiesc sporite eforturile în vederea mobilizării unui număr mare de tineri la concursurile Spartachiadei. În fond ce-ar mai fi de făcut? Numai formarea a 33 de comisii comunale, activizarea lor, efectuarea unui control asupra felului în care reușesc aceste organe să-și desfășoare activitatea. Apoi în aceste comune să înceapă de urgență înscrierile participanților și desfășurarea întrecerilor. Principalul însă este începutul.

VASILE RANGA

Motoare „Diesel“ de 100 C. P. executate în țară

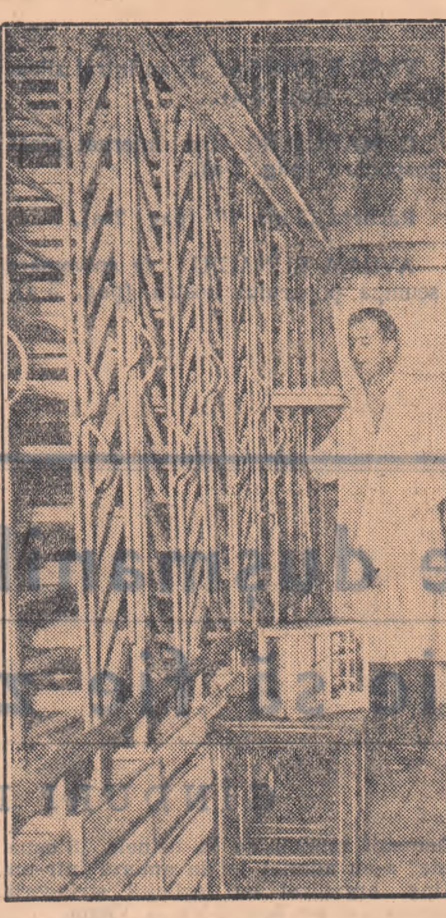
Un colectiv de tehnicieni condus de mecanicul Iosif Binder de la Intreprinderea industriei locale „Ciocanul” din Timișoara a proiectat și executat pentru prima oară în țară motorul „Diesel” de 100 C.P. Toate piesele și întregul echipament au fost executate în cadrul întreprinderii.

Noul tip de motor „Diesel” poate fi utilizat cu rezultate bune la acționarea grupurilor electrogene și ca producător de forță mecanică în întreprinderile industriei locale. Proiectanții și cei care l-au executat au fost premiați cu suma de 50.000 lei.

În prezent, la întreprinderea „Ciocanul” se lucrează la executarea primului lot de 8 motoare „Diesel” de 100 C.P.

(Agerpres)

Incubatorul industrial B

In anul 1953 s-a experimentat la gospodăria agricolă de stat din Aradul Nou „Incubatorul industrial B“, cu o capacitate de 64.000 de ouă. Acest incubator a fost conceput de inginerul Ion Dănciulescu — laureat al Premiului de stat — și este unul dintre cele mai mari incubatoare din Europa.

In fotografie: un aspect din camera în care este instalat incubatorul.

VITRINA CU CĂRȚI

MIHAIL SADOVEANU — Opere vol. I. Primul volum al operelor marelui nostru scriitor cuprinde numeroase din lucrările sale de tinerețe. Amintim dintre ele: „Povestiri”, „Șoimii”, „Dureri înăbușite”, „Crîșma lui Moș Precu” etc.

Ediția apare sub supravegherea autorului și avînd Note semnate de Profira Sadoveanu.

ZAHARIA STANCU — Florile pămîntului (fragment de roman).

În „Florile pămîntului“ — fragment din volumul II al romanului „Desculț”, cunoscutul scriitor continuă povestea vieții lui Darie care și-a petrecut în satul Omida anii triști ai unei copilării pecetluită de mizerie și suferință, urmărindu-l în drumul pe care-l face pînă la București unde noi întîmplări vor îmbogăți biografia eroului.

Fragmentul „Florile pămîntului“ demască ororile războiului dezvăluind împotrivirea maselor față de războiul nedrept, vorbind cu dragoste despre dorința fierbinte și nevoia de pace a oamenilor simpli.

MARIA BANUȘ — Îndrăgostiții (piesă)

Acțiunea piesei se petrece pe un mare șantier unde sosește ca director al cadrelor Maria Varlam, o tînără activistă de partid. Noua directoare a cadrelor își dă seama că unii ingineri cu posturi de răspundere sabotează lucrările.

Astfel ia naștere un puternic conflict între conducerea șantierului pe de o parte, și directoarea cadrelor, pe de altă parte.

Maria Varlam nu se demobilizează ci, ajutată de comuniștii Petre Cazacu și Dan Nedelcu, reușește să demaște grupul de sabotori. Piesa Mariei Banuș ilustrează convingător ideea că toate succesele construcției noastre se cuceresc prin lupte aprige cu dușmanii, prin îndepărtarea rămășițelor vechilor concepții din mentalitatea unor oameni ai muncii.

Un internat prost gospodărit

E tare plăcut să locuiești într-un cămin îngrijit, bine amenajat, un cămin în care să se simtă mîinile unor gospodari harnici. Lucrezi mai cu spor, aștepți cu plăcere orele de odihnă pe care le vei petrece acolo.

Dacă ai însă ocazia de a trece pe la Școala medie de băieți din Slatina, te va impresiona neplăcut aspectul în care locuiesc cei aproape 100 elevi ai școlii.

Ceea ce te izbește la intrarea în oricare dintre cele trei dormitoare, este impresia că te afli într-o cameră a nimănui, lăsată la voia întîmplării. Paturile sînt făcute neglijent, printre ele cîteva noptiere, unele puțin stricate altele cu totul nefolosibile, dușumeaua nespălată, geamurile murdare împiedicînd parcă pătrunderea luminii zilei în încăpere.

Privind mai atent dormitorul constați că multe paturi sînt fără pernă, cu cearceafuri murdare, saltelele rupte. La capătul paturilor, de sub pătură, se zăresc diferite haine ale elevilor. Sînt cămăși, pantaloni și alte lucruri alcătuind „garderoba“ lor. Și cum în internat nu se găsesc dulapuri în care să fie păstrate, singurul loc unde pot fi ținute e acel de sub pernă sau, cînd aceasta nu există, sub pătură.

Referitor la condițiile de trai ale elevilor se mai pot spune și alte lucruri. De pildă, în spălător nu-ți vine să intri din cauza inundațiilor dese pe care le prilejuiește țeava cu cele cinci găuri și cu robinet permanent deschis, așezată deasupra unui lavoar lung și neîncăpător pentru cei aproape 100 de elevi.

. . . .

Dar oare nu e nimeni care să gospodărească acest internat, în care-și petrec elevii o bună parte din timpul lor?

Situația nu stă chiar așa. Într-o cameră, alături de dormitorul de la parter, locuiește Aneta Neacșu, femeie de serviciu a internatului. Școala are și o spălătoreasă a sa. Deci iată că există cine să le poarte de grijă elevilor. Din păcate însă ele nu-și fac datoria cum trebuie și nimeni nu le îndeamnă să lucreze, nu le trage la răspundere pentru munca lor.

Tovarășul director adjunct al școlii, Cosma Ștefan care răspunde de problemele administrative — cu toate că prin școală și prin oraș îi umblă vestea de bun gospodar — în privința internatului nu și-a dovedit suficient calitățile. El scuză neglijența din dormitoare prin atitudinea nedemnă a elevilor față de bunul obștesc. Dacă-l întrebi însă ce fac profesorii și pedagogii pentru a educa la elevi o atitudine atentă față de lucrurile ce le folosesc în comun, cum se controlează conștiinciozitatea personalului administrativ, tovarășul Cosma nu prea are ce să-ți răspundă.

Tovarășul Cosma și-a dovedit spiritul de inițiativă prin amenajarea în incinta școlii a unui amfiteatru făcut din banii strînși de pe urma diferitelor festivaluri artistice prezentate de școală. Se pune însă întrebarea: de ce nu s-a făcut nimic pentru înzestrarea internatului cu cele strict necesare, de ce nu s-a considerat tot atît de urgent — ca și construirea amfiteatrului — îmbunătățirea condițiilor de locuit ale elevilor? Măsurile luate în preajma deschiderii școlii — spoirea internatului și repararea acoperișului — au fost bine venite; ele însă nu satisfac cerințele unui internat.

Pe de altă parte situația nesatisfăcătoare în care se găsesc încăperile internatului se datorește elevilor care dau dovadă de o totală lipsă de respect față de dormitoarele lor, neținînd seama nici de cele mai elementare norme de igienă. In aceeași situație se găsește și camera în care elevii își păstrează geamantanele.

Elevii n-au făcut nimic pentru păstrarea curățeniei și îngrijirea internatului. Ușa dormitorului de la parter este crăpată, dar nici un elev nu a considerat necesar să contribuie la repararea acestei uși pentru a nu mai intra frigul. Intr-un alt dormitor, abia se ține cuierul în perete dar elevilor nu le pasă de aceasta. Mai sînt și alte lucruri mărunte care s-ar putea face fără mare greutate, și care odată făcute ar putea schimba aspectul dormitoarelor. Elevii trec însă nepăsători pe lîngă ele.

Organizația U.T.M. din școală cunoaște toate acestea dar nimeni din comitet nu se sinchisește de faptul că sînt elevi care nu-și fac patul, alții care se urcă încălțați în pat, aruncă hîrtii pe jos etc.

E foarte adevărat că pentru îmbunătățirea condițiilor din internatul Școlii medii de 10 ani de băieți din Slatina direcțiunea și personalul administrativ trebuie să facă încă multe lucruri. Organizația U.T.M. însă nu are voie să mai fie inactivă ca pînă acum. Ea trebuie să se preocupe neîncetat de dezvoltarea respectului elevilor față de bunurile obștești, de păstrarea tuturor acestora într-un spirit gospodăresc. Și printr-o reușită, cadrele de organizație trebuie să fie exemplu pentru ceilalți elevi. Rezultate foarte bune se pot obține inițiind între dormitoare întrecere la curățenie, îndrumînd pe elevi să repare și să întrețină mobilierul, să-și facă paturile și în general să-și gospodărească internatul lor. Grija față de bunurile obștești este o trăsătură a tînărului nou și această trăsătură trebuie imprimată și elevilor de la Școala medie de băieți din Slatina.

C. MANCIUR

Noi filme pe ecranele Capitalei

În prezent, pe ecranele cinematografelor din Capitală rulează o serie de filme care se bucură de multă prețuire din partea publicului spectator. Printre acestea se numără producții ale studiourilor din Uniunea Sovietică ca: „Slugă la doi stăpîni”, „Mascarada”, „Examen de maturitate”, „Jucătorul de rezervă” etc., filmele romînești „Desfășurarea”, „...Și Ilie face sport”, „Umor pe sfori”; producții ale studiorilor din R.D. Germană, R.P. Ungară, R. Cehoslovacă, R.P. Bulgaria și R.P. Polonă ca: „Mai tare ca noaptea”, „Bănuțul”, „Circul Slavia”, „Septembriștii”, „Castelul de cărți” etc., filme care au fost văzute de zeci de mii de cetățeni.

În această lună, iubitorii de filme din Capitală vor avea prilejul să vizioneze în premieră noi producții cinematografice.

„Directorul nostru” este intitulat noul film artistic romînesc de lung metraj, care va fi prezentat în curînd pe ecrane. Realizat după un scenariu de Gh. Dorin, în regia lui Jean Georgescu, laureat al Premiului de Stat, filmul este interpretat de Al. Giugaru, Gr. Vasiliu-Birlic, C. Ramadan, artiști emeriți ai R.P.R., laureați ai Premiului de Stat, H. Nicolaide, Dem. Savu, laureat al Premiului de Stat, și alții. Muzica aparține compozitorului Ion Vasilescu, laureat al Premiului de Stat.

O altă producție a studioului „București” care va rula în premieră este filmul artistic de scurt metraj „Gelozia... bat-o vina”.

Va mai fi prezentat în premieră filmul documentar romînesc „Pui de gorun”, închinat activității tinerilor zburători ai patriei noastre. Filmul este realizat de studioul de filme documentare și jurnale de actualități „Al. Sahia”.

Printre celelalte premiere cinematografice din luna februarie sînt: „Ne-am întîlnit undeva”, o producție în culori a studioului Mosfilm, filmele documentare sovietice „Talente din popor” și „A. P. Cehov”, filmele artistice „Expresul de Nürnberg”, „Comedianții” și „Nunta n-a avut loc” — ambele în culori — și documentarul „Din Argentina în Mexico”, noi producții ale studiourilor de stat din R. Cehoslovacă, filmul italian „Roma, orele 11” și filmul francez „Dama cu camelii”, adaptare cinematografică după romanul cu același nume al lui Al. Dumas-fiul.

Cu dalta și ciocanul

Bazar pe masă, bazar sub masă

Bazarul de mărfuri al întreprinderii comerciale din Panciu este bine asortat.

Mărfurile sînt frumos așezate în rafturi, cu etichete și prețuri pentru fiecare.

Și deși unora le-ar părea curios, cu aceeași minuțiozitate sînt așezate sub tejghea mărfuri ce nu sînt expuse în magazin.

S-ar părea curios pentru unii, dar nu și pentru gestionarul Gh. Munteanu, care a deschis al doilea bazar sub tejghea, cu mărfuri pe care le dă doar „pe sprinceană“. Bineînțeles pentru ele are calculate prețuri speciale. Ingenios procedeu, nu? Păi, decît să deschidă el o gheretă cu mărunțișuri, nu e mai bine să desfacă marfa în cadrul bazarului unde este și salariat? Economisește omul și timp și mai economisește multe altele. Și are și de unde.

Faptul că a vîndut unei consumatoare ciorapi albi de bumbac cu 11 lei în loc de 4,50, nu i-a adus unele „economii“?

Desigur că da!

Dar pe lîngă toate aceste „calități“ gestionarul nostru este și mai grijuliu față de unele mărfuri pe care le... conservă cu mare grijă.

Cînd intră mărfuri în magazin căutate de consumatori, din „spirit de conservare“ el dosește o serie din cele mai bune, băgîndu-le sub dușumeaua magazinului. Le va vinde cu preț cel puțin dublu, așa își face socoteala.

Se impune de urgență ca gestionarul Munteanu Gheorghe să fie mutat de la bazar spre alt loc, unde să fie și el bine ținut la păstrare.

Conducerea organizației comerciale din Panciu de care aparține acest bazar, ca și organele inspecției comerciale de stat, sînt chemate să-și facă datoria.

Corespondent
TOMESCU ROMEO

Spital în mijlocul munților

Multe s-au schimbat astăzi în sătucul uitat de vremi din inima munților Vrancei. În Năruja s-a schimbat mult și viața țăranilor muncitori. Pe timpul regimului burghezo-moșieresc nu exista spital. Bolile secerau multe vieți. Acum la spitalul unificat din Năruja femei și bărbați, tineri și copii merg cu încredere să-și caute sănătatea. Ei sînt primiți cu dragoste de către întreg personalul sanitar, condus de tînărul doctor Dumitru Orezanu.

Emilia Motoi, a suferit 16 ani de ulcer. A venit la spital, s-a operat și acum se simte foarte bine. Și Gheorghe Comila în vîrstă de 80 de ani suferind de inimă, a fost tratat cu multă grijă.

Condițiile bune în care trăiesc bolnavii de la spitalul unificat din Năruja sînt rodul grijii conducerii spitalului și al întregului personal medico-sanitar care se ocupă permanent de aceasta, rod al regimului nostru de democrație populară.

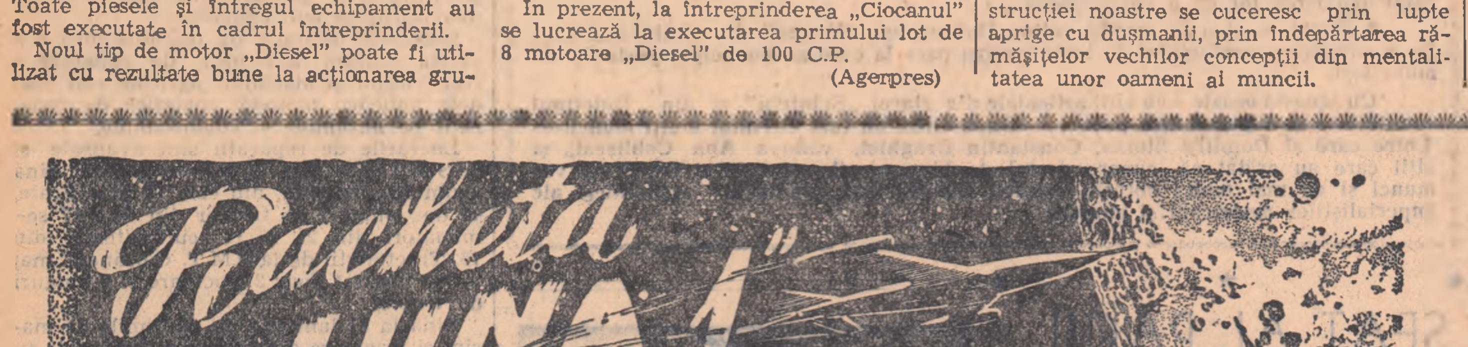
Corespondent
GROCEANU VASILE

Informații

Intre 11 și 14 februarie va avea loc la Tirana cel de al 4-lea Congres al sindicatelor din R. P. Albania.

Consiliul Central al Sindicatelor, din R.P.R. va fi reprezentat la congres prin tov. Andrei Constantinescu, membru în prezidiul C.C.S., președinte al C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria alimentară.

(Agerpres)

In numerele 1786, 1789 și 1792 din ziarul „Scînteia tineretului”, au fost reproduse din revista sovietică „Znanie sila” primele fragmente din povestirea științifico-fantastică despre o călătorie imaginară în Lună, care ar avea loc în anul 1974.

Ziarul nostru continuă să publice în fragmente această povestire.

IV.

Iuri Nikolaevici Tamarin s-a născut în orașul Smolensk în anul 1934. Părinții săi — partizani — au fost torturați de fasciști. Băiatul a crescut într-un cămin de copii, a învățat într-o școală F.Z.O. de pe lîngă o uzină de avioane. Lucrînd ca strungar, el a absolvit fără frecvență institutul de aviație. Ulterior a lucrat ca constructor de avioane, a participat la crearea avioanelor ionosferice și a celor patru rachete automate trimise spre Lună.

Greutățile au rămas în urmă

I. N. TAMARIN
constructor șef și inginer de bord al navei „Luna-1”

25 noiembrie — ziua mult așteptată a decolării noastre. Acesta va fi rezultatul multor ani de muncă încordată și încercări creatoare, culmea a cărei ascensiune a început-o cu peste 70 de ani în urmă renumitul nostru compatriot Konstantin Eduardovici Țiolkovski.

Privește acum munca efectuată și vezi cîte dificultăți nemaipomenite ne-au stat în cale. Într-adevăr, nu este ușor de realizat saltul în spațiul cosmic. Numai remarcabilele succese obținute în ultimele decenii în domeniul fizicii, chimiei, astronomiei, metalurgiei, termotehnicii, rezistenței materialelor și în alte domenii ale științei ne-au permis să învingem toate dificultățile și în primul rînd pe cea mai mare dintre ele, forța de gravitație.

Pentru a învinge atracția Pămîntului și a efectua un zbor spre Lună sau spre planetele sistemului solar, navei interplanetare trebuie să i se comunice o viteză foarte mare de desprindere. Această viteză, precum știți, este egală cu 11,2 kilometri pe secundă sau 40.000 kilometri pe oră.

Întemeietorul tehnicii propulsiei prin reacție și al zborului interplanetar, Țiolkovski, a indicat încă la începutul secolului al XX-lea singurul mijloc pentru obținerea unei astfel de viteze enorme — motorul cu reacție cu combustibilul lichid. Acesta este unul din cele mai mari merite ale lui Țiolkovski față de omenire. Fără descoperirea sa, zborul nostru ar fi imposibil.

Însă nici chiar cu ajutorul motorului cu reacție cu combustibil lichid nu este atît de simplu să accelerezi nava pînă la viteza de desprindere și iată de ce. Motorul navei interplanetare trebuie să fie foarte puternic, prin urmare el va consuma mult combustibil. Acest combustibil trebuie păstrat în rezervoarele navei, ceea ce face ca greutatea navei să fie foarte mare. La rîndul ei aceasta impune o creștere a puterii necesare a motorului și din nou crește rezerva necesară de combustibil și greutatea navei. Aceasta constituie un fel de cerc vicios. Din cauza combustibilului, greutatea navei devine enormă iar o mare parte a combustibilului este necesară de fapt pentru a accelera pînă la o viteză mare însuși combustibilul. Iată de ce oamenii de știință și constructorii au studiat în decurs de decenii problema reducerii rezervei necesare de combustibil.

Această rezervă poate fi determinată cu ajutorul renumitei formule a lui Țiolkovski. Conform acestei formule, viteza finală a oricărei rachete, respectiv și a unei nave interplanetare, depinde de viteza cu care gazele (produsele de ardere) se scurg din motor și de fracțiunea din greutatea totală a navei pe care o constituie greutatea combustibilului. Cu cît viteza de scurgere este mai mare, cu atît rezerva de combustibil poate fi mai mică.

În realitate însă, rezerva trebuie să fie mult mai mare decît este necesar pentru a ajunge la viteza de desprindere. Să luăm, de exemplu, zborul nostru. Cînd nava va decola, ea va trebui să învingă rezistența aerului. Pentru aceasta trebuie să se consume de asemenea o cantitate suplimentară de combustibil. Este de asemenea necesar combustibil suplimentar pentru a frîna cu ajutorul motorului nava care va cădea pe Lună. De asemenea va fi necesar să se consume combustibil la decolarea de pe Lună și la aterizarea pe Pămînt. De asemenea trebuie prevăzută o oarecare rezervă de siguranță. Fără această rezervă, nava noastră poate deveni o jucărie a întîmplării.

Dacă întreaga cantitate de combustibil existentă pe navă, prevăzută pentru două decolări și două aterizări, pentru frînare și conducere ar fi consumată pentru accelerarea rachetei noastre într-un spațiu fără aer, noi am ajunge la o viteză mult mai mare decît viteza de desprindere — nu la 11,2 kilometri pe secundă ci la circa 26 kilometri pe secundă. Viteza calculată în acest fel se numește ideală. Ea arată în mod sugestiv cît combustibil este necesar pentru zborul pînă în Lună și înapoi.

Cît de mare este această cantitate de combustibil? Dacă se face calculul după formula lui Țiolkovski, devine dintr-odată clar de ce n-au fost posibile zborurile interplanetare pe la mijlocul secolului nostru, în urmă cu 20—25 ani. Pe atunci viteza de scurgere a gazelor din motoarele de reacție cu combustibil lichid nu depășea 3 kilometri pe secundă. După cum arată formula lui Țiolkovski, pentru a se obține viteza ideală de 26 kilometri pe secundă, greutatea combustibilului trebuia să fie în acest caz de... 5.900 ori mai mare decît greutatea navei propriu zisă! Aceasta desigur nu este de conceput.

Ce metode de rezolvare a acestei probleme am avut la dispoziție noi, pe care din ele am ales-o?

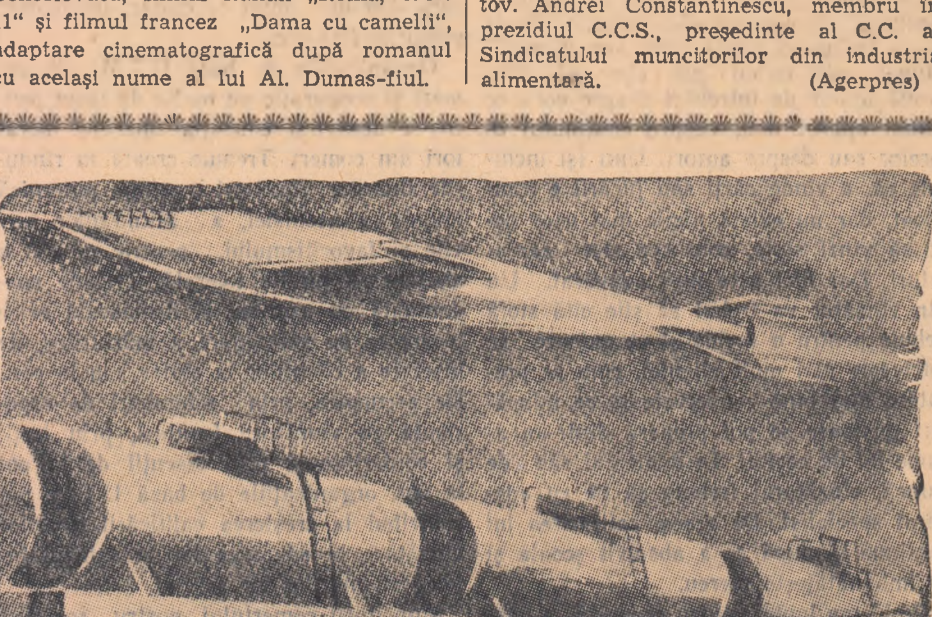
Una din metode a fost indicată încă de Țiolkovski — folosirea unui satelit artificial al Pămîntului, drept stație de încărcare cu combustibil în spațiul cosmic. Dacă o astfel de stație ar fi existat cu 20 de ani în urmă, s-ar fi putut efectua chiar și atunci un zbor spre Lună. Astăzi, Pămîntul are un satelit artificial cu aparate automate care aduce servicii destul de mari științei. Însă și acum acest satelit modest este departe de a deveni o gară de tranzit interplanetară. Încărcarea combustibilului în spațiul cosmic mai este și acum legată de dificultăți enorme.

O a doua metodă a fost de asemenea indicată de Țiolkovski și dezvoltată de discipolul și continuatorul său, inginerul sovietic F. A. Țander. Este vorba de ideea trenurilor de rachete, adică a rachetelor compuse. Această idee se folosește de mult în tehnica reactivă; satelitul artificial al Pămîntului a fost propulsat în spațiul interplanetar cu ajutorul unor rachete compuse. Această metodă cu toate că reduce dificultățile nu le înlătură însă în întregime.

A rămas o singură cale: căutarea unui combustibil mai perfecționat, cu viteza de scurgere a gazelor mai mare. La început am fost deziluzionați. Tehnica reactivă utilizează actualmente un combustibil mult mai bun decît acum 20 de ani. El permite rachetelor moderne să zboare din Moscova la Pekin, într-o jumătate de oră. La aceste avioane, viteza de scurgere a gazelor ajunge la 4—5 kilometri pe secundă. Este desigur un mare succes, o minunată victorie a tehnicii aeronautice, însă pentru zborul interplanetar aceasta nu este suficient.

Ajutorul ne-a venit din partea tehnicii atomice. Noile succese obținute în acest domeniu au permis crearea unui motor cu reacție atomic cu o viteză de scurgere de 10 kilometri pe secundă. Aceasta a fost o problemă foarte dificilă, însă ea a fost rezolvată. Pe nava noastră este instalat un astfel de motor. La o viteză de scurgere de 10 kilometri pe secundă, greutatea combustibilului *) va depăși greutatea navei propriu zise împreună cu călători și cu tot restul obiectelor de pe ea, numai de 12 ori. Bineînțeles că raportul de la 12—1 este un mare succes în comparație cu 5900—1. Însă nu este totuși atît de simplu de a construi și de a utila o navă care să fie de 12 ori mai ușoară decît conținutul ei. Vă amintesc faptul că o găleată obișnuită cîntărește de 7 ori mai puțin decît apa care se poate pune în ea. Aici raportul este de 7 la 1, iar la nava noastră 12 la 1, adică raportul dintre greutatea unei nave complexe cu toate mecanismele și utilajele și greutatea combustibilului ei trebuie să fie mai mic decît raportul dintre greutatea unei găleți obișnuite și greutatea lichidului conținut în ea.

**) Mai exact, în cazul de față este vorba nu de combustibil ci de substanța de lucru — apa. Despre aceasta se va vorbi în articolul „Motorul atomic”.*

Pentru a trimite spre Lună 5 tone de încărcătură utilă, sînt necesare 600 tone de combustibil.

Crearea unei astfel de construcții de navă economică, foarte ușoară și totodată rezistentă, era o problemă foarte complicată. Despre felul cum a fost creată această construcție, va povesti specialistul nostru în rezistența materialelor.

După cum știți, accelerarea preliminară a rachetei se va face pe o estacadă. Motorul atomic va începe să funcționeze la o înălțime relativ mare. Acest lucru este necesar mai ales din cauză că motorul atomic în funcțiune constituie o sursă de radiații radioactive, vătămătoare pentru oameni; echipajul navei este protejat contra radiației atît de rezervoarele de combustibil cît și prin pereții speciali de protecție. Rezervoarele goale vor fi aruncate, ceea ce va ușura de asemenea greutatea navei.

Totuși, la decolare „Luna-1“ va cîntări aproximativ 650 tone. Din ele circa 600 tone revin diferiților combustibili pentru motorul atomic, pentru rachetele de decolare, pentru motoarele suplimentare cu reacție, montate pe aripi și cari servesc pentru conducerea navei în timpul zborului.

Din cele 50 de tone rămase — 45 tone cîntăresc corpul navei, motoarele și rezervoarele. Numai 5 tone sînt încărcătură utilă, printre care și noi, patru bărbați, cari cîntărim 270 kg., rezerva de alimente pe 5 săptămîni — cîte un kilogram pe zi de om (în total 140 kilograme pentru 4 oameni), o cantitate la fel de mare de apă, cîte un litru oxigen lichid (circa 150 kilograme). Adăugați la aceasta vesela, hainele, costumele de scafandru, instalațiile de încălzire, de răcire, de epurare a aerului, de condensare a apei, farmacia, instrumentele necesare, mecanismele de comandă, aparatul cinematografic și aparatele fotografice cu toate materialele, cărți, hărți, tabele și îndreptare, aparate pentru experiențe și observațiuni de fizică, chimie și fiziologie, un generator care alimentează toate aceste aparate și mecanisme cu energie, animalele de experiență cu rezerva lor de hrană, apă și aer și așa mai departe. Vă puteți închipui cît de greu era să ne limităm la 5 tone, cîte discuții s-au purtat pentru fiecare obiect, cum ne-am străduit să renunțăm la tot ce este de prisos pentru a lua cu noi încă un tovarăș, pentru a obține încă cîteva zile de ședere pe Lună.

Acum însă toate acestea au rămas în urmă. La 25 noiembrie pornim la drum.

(Va urma)

Pentru producerea unui volum mai mare de bunuri de larg consum

Ziarele de ieri au publicat Hotărîrea Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind contractarea plantelor tehnice, medicinale şi aromate. Hotărîrea are scopul de a stimula pe producătorii de plante tehnice, medicinale şi aromate în sporirea producţiei agricole şi a productivităţii la hectar, pentru asigurarea industriei uşoare, alimentare şi farmaceutice cu materii prime în vederea producerii unui volum mai mare de bunuri de larg consum.

Mergînd pe linia cointeresării materiale a producătorilor agricoli în cultivarea acestor plante şi în sporirea producţiei lor, Hotărîrea stabileşte o serie de avantaje de contractare. Astfel în ce priveşte obligaţiile către stat, producătorii sînt scutiţi de cotele obligatorii pentru terenurile cultivate cu plante tehnice, medicinale şi aromate.

Un sprijin serios primesc producătorii din partea statului prin organizarea şi desfăşurarea producţiei acestor plante, pentru mărirea randamentului lor la hectar. Producătorii contractanţi primesc de la stat, gratuit sau cu împrumut, materialul de înmulţire. Ei primesc în folosinţă fără plată maşini de semănat, îngrăşăminte chimice la preţuri avantajoase, îngrăşăminte bacteriene, insecto-fungicide pentru combaterea dăunătorilor — în mod gratuit şi pe credit, ca şi materialele necesare realizării producţiei.

Intreprinderile contractante vor lărgi reţeaua lor de răsadniţe prin punerea la îndemîna cultivatorilor a unor răsaduri de bună calitate. Cultivatorii de plante irigate cu ajutorul motopompelor, vor primi la preţ de stat combustibilul şi lubrefianţii necesari.

Cultivatorii de plante tehnice pot primi din partea statului credite pentru producţie şi pentru procurarea de inventar agricol (pluguri, grape, prăşitori etc).

Hotărîrea guvernului stabileşte preţuri avantajoase la plantele tehnice, medicinale şi aromate contractate, care asigură cultivatorilor venituri frumoase. Astfel recoltele de bumbac, in, cînepă şi altele se plătesc potrivit calităţii lor.

Cultivatorii care vor preda statului asemenea plante tehnice, pe bază de contract, pot cumpăra la preţ de stat anumite produse industriale şi agricole. De pildă, la fiecare 100 kg. bumbac brut predat pot fi cumpărate 0,850 kg. bumbac fire, 40 kg. porumb, 0,750 kg. sodă caustică; la fiecare tonă tulpini de in nedecapsulate vor putea fi cumpărate 1,5 kg. fire bumbac şi 200 kg. porumb; la fiecare tonă orez brut predat, se poate cumpăra o cantitate de 10 kg. orez decorticat, etc. etc.

Gospodăriile agricole colective vor putea cumpăra cantităţi de produse industriale şi agricole majorate cu 30 la sută faţă de cantităţile ce pot fi cumpărate de producătorii individuali. Intovărăşirile agricole vor putea cumpăra asemenea produse în cantităţi majorate cu 20 la sută iar asociaţiile de cultivatori cu 15 la sută. Zahărul se va vinde producătorilor de sfeclă de zahăr în următoarele cantităţi: la fiecare 100 kg. sămînţă predată 3 kg. la producătorii cu gospodării individuale, 4 kg. la întovărăşiri şi asociaţii de cultivatori şi 5 kg. la gospodării colective. Asadar Hotărîrea constitue un stimulent puternic pentru cultivatorii contractanţi care vor realiza venituri importante. Incă din anul trecut cultivatorii harnici au livrat statului cantităţi importante de plante tehnice, realizînd însemnate venituri. Gospodăria agricolă colectivă din Berveni, regiunea Baia-Mare a realizat numai din vînzarea cînepei 3.111.000 lei, iar Ion Negoiţă, membru în întovărăşirea agricolă din Cotu-Mihale, raionul Brăila, recoltînd 3.500 kg. orez la o jumătate de hectar, a obţinut un venit de peste 12.000 lei. Potrivit avantajelor acordate prin Hotărîrea guvernului, veniturile producătorilor care vor contracta cu statul, vor creşte.

Producătorilor contractanţi le revin din această hotărîre şi o serie de obligaţii care se stabilesc odată cu încheierea contractelor. Astfel ei trebuie să însămînţeze şi să planteze întreaga suprafaţă contractată, folosind în întregime materialul de înmulţire, să aplice cu stricteţe regulile agrotehnice prevăzute în agrominim, să folosească în bune condiţiuni îngrăşămintele chimice şi naturale, să aplice îndrumările date de tehnicieni pentru combaterea dăunătorilor, să asigure producerea răsadului necesar culturilor de tutun şi ardei pentru boia, să folosească creditele primite numai în scopul asigurării şi măririi producţiei şi să predea în întregime, la locurile şi la termenele prevăzute în contracte, recoltele obţinute, sortate pe calităţi.

Indeplinirea condiţiilor contractuale este obligatorie atît pentru producători, cît şi pentru organizaţiile de stat şi cooperatiste contractante.

Din Hotărîrea guvernului privind contractarea plantelor tehnice, medicinale şi aromate reies sarcini importante organelor şi organizaţiilor U.T.M., precum şi întregului tineret muncitor de la sate. Prevederile Hotărîrii trebuie să fie larg popularizate în rîndul colectiviştilor, ţăranilor muncitori întovărăşiţi şi ţăranilor muncitori cu gospodării individuale. In această muncă organizaţiile U.T.M. pot şi trebuie să dea un sprijin important. De asemenea organizaţiile de bază U.T.M. de la sate sînt datoare să sprijine cu toate puterile îndeplinirea întocmai a măsurilor prevăzute de Hotărîre. Ele trebuie să îndrume pe tinerii mecanizatori să execute lucrări de calitate pe terenurile contractanţilor ajutîndu-i astfel pe aceştia în obţinerea unor recolte bogate, să vegheze la buna funcţionare a staţiilor de pompare pentru irigatul culturilor tehnice la gospodăriile agricole colective, întovărăşirile agricole şi asociaţiile de cultivatori, astfel încît să asigure producţii cît mai mari la hectar.

Sarcini de seamă revin şi tinerilor ingineri şi tehnicieni agronomi. Pe lîngă datoria de a-şi da concursul la popularizarea avantajelor prevăzute în Hotărîre pentru cultivatorii de plante tehnice, medicinale şi aromate, ei trebuie să-i îndrume şi să-i ajute pe aceştia în alegerea terenurilor pentru culturile contractate, precum şi în aplicarea regulilor şi măsurilor agrotehnice avansate, menite să ducă la realizarea producţiei contractate.

Intensificîndu-şi munca de sprijinire a producţiei plantelor tehnice, medicinale şi aromate, dînd un ajutor substanţial la îndeplinirea prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind contractarea acestor plante, organizaţiile de bază U.T.M. săteşti vor aduce o mare contribuţie la sporirea volumului de bunuri de larg consum necesare satisfacerii într-o măsură din ce în ce mai mare a nevoilor de trai ale poporului muncitor.

Pentru oamenii muncii din regiunea Baia Mare

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). — De dimineaţa şi pînă seara care învăluie oraşul în mantia ei cenuşie, magazinele din oraşul Baia Mare cunosc o animaţie continuă. Vînzătorii se străduiesc să deservească cît mai repede şi mai bine pe oamenii muncii.

Volumul mărfurilor desfăcute pe întreaga regiune Baia Mare, după apariţia hotărîrii partidului şi guvernului cu privire la desfiinţarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele şi raţii, a crescut cu 37 la sută. La ţesături de bumbac a crescut cu 32 la sută, la confecţii cu 14 la sută, la biciclete cu 60 la sută, la aparate de radio cu 30 la sută etc.

Dacă pînă la sfîrşitul anului trecut în magazinul central nr. 1 veneau zilnic în medie 450 de cumpărători, astăzi cifra a crescut la 750.

În acest magazin lucrează şi tinerii Elena Susa şi Matei Rozenfeld. Ei sînt bine cunoscuţi şi respectaţi de colectivul de muncă pentru atitudinea plină de grijă şi respect pe care o au faţă de cumpărători.

Asemenea succese au fost obţinute şi de cele două magazine organizate la începutul acestui an.

Magazinul de tricotaje — denumit magazinul tineretului — este vizitat de un număr tot mai mare de cumpărători.

Brigada utemistă din care fac parte Ioan Susà, Maria Ernest, şi alţii, a obţinut un procent de desfacere la volumul mărfurilor cu 7 la sută mai mare decît în anul trecut.

În acest an în oraşul Baia Mare vor fi deschise încă cinci noi magazine, şi şase în restul regiunii.

CREŞTE GRADUL DE MECANIZARE IN MINELE DE CĂRBUNI

In anul 1954, întreprinderile industriale şi căile ferate au primit mai mult cărbune decît în anii trecuţi. Aceasta se datoreşte în primul rînd, creşterii gradului de mecanizare a muncii în minele de cărbuni. Maşinile şi uneltele moderne îi ajută pe mineri să extragă într-un singur şut peste 12 tone de cărbune.

Valoarea utilajului minier produs în ţară sau importat, introdus în exploatările carbonifere în anul 1954, depăşeşte cu 113 la sută pe aceea din anul 1952. Minele din Valea Jiului şi din restul ţării au primit noi maşini sovietice de mare tehnicitate, cum sînt combinele Donbass, maşinile de perforat sulfori, sondezele de subteran, precum şi un număr sporit de maşini şi unelte produse de industria noastră metalurgică şi electrotehnică. Faţă de anul 1953, cînd utilajul fabricat în ţară reprezenta 79,2 la sută din totalul utilajului destinat sectorului carbonifer, acest procent a crescut în 1954 la 90,8 la sută.

Intreprinderile carbonifere dispun acum de un volum de utilaj minier de două ori mai mare decît cel existent în anul 1952. Datorită ajutorului Uniunii Sovietice şi producţiei noastre proprii de utilaj şi maşini miniere, indicele de mecanizare a principalelor procese de muncă în minele noastre — principala condiţie pentru creşterea producţiei şi a productivităţii muncii — a crescut în anul 1954 în mod simţitor: la transportul subteran, de la 79,1 la sută în anul 1953, la 88,1 la sută în anul 1954, iar la tăierea în abataj, de la 77,2 la sută la 83,2 la sută.

In acest an, mecanizarea muncii în minele de cărbuni va atinge indici şi mai înalţi. Dezvoltînd producţia de maşini şi utilaj minier, industria noastră metalurgică şi electrotehnică va introduce în fabricaţie noi sortimente.

(Agerpres)

Din munca de abonare şi difuzare a presei

* *

Intr-un sat din Dobrogea

Factorul poştal din satul Turcoaia, raionul Măcin, abia pridideşte să distribuie ziarele celor abonaţi. De ce? Pentru că în luna aceasta numărul abonaţilor la diferite ziare şi reviste a crescut simţitor.

In efectuarea abonamentelor a fost antrenat întregul colectiv al salariaţilor din sat. S-au evidenţiat în această muncă comunista Şandru Sofia, ca şi utemistele Ienciu Maria, Ionescu Aneta şi alţii. Un ajutor preţios l-au dat şi învăţătorii utemişti de la şcoala elementară din sat, care au realizat un număr de 90 abonamente. Pînă acum în Turcoaia s-au făcut 144 abonamente la ziare. Tinerii din sat duc pe mai departe o susţinută muncă pentru ca ziarul să pătrundă în casele cît mai multor cetăţeni.

Corespondent
ŞTEFANIA NEACŞU

Depozitul unui birocrat

Ştiaţi că tînărul Constantin Ion din comuna Adîncata, raionul Urziceni este un mare „inovator"? Desigur că nu.

El a transformat într-un chip ingenios unul din dulapurile sfatului popular comunal în depozit de ziare. „Inovaţia" sa năstruşnică s-a născut astfel: In ziua de 29 decembrie 1954 factorul poştal a adus ziarele şi ca de obicei, le-a lăsat la întîmplare pe una din mesele sfatului popular. Difuzorul voluntar Constantin Ion a luat cele 200 de ziare şi le-a închis în dulapul său. De atunci, în acest dulap, tov. Constantin Ion depozitează zeci şi sute de ziare, ori de cîte ori „nu are timp" să difuzeze presa. Cei aproape 200 de abonaţi care doresc să citească zilnic ziarul s-au sezisat de acest lucru. In schimb organizaţia U.T.M. din comună, al cărei membru este şi Constantin Ion, priveşte cu indiferenţă felul cum se face difuzarea presei.

Abonaţii însă şi-au pierdut răbdarea şi vor să primească ziarele. Iată un fapt la care organele în drept nu pot răspunde ca preşedintele sfatului popular comunal: „Există responsabil cu difuzarea şi asta e de ajuns".

Corespondent
ILIE DINU

IN VACANŢĂ, LA TUŞNAD

In ziua deschiderii taberei studenţeşti de iarnă de la Tuşnad, crainica postului de radio a transmis programul concertului simfonic săptămînal. Concertul urma să înceapă la ora 8. În seara aceea, în sala de festivităţi a staţiunii a fost organizată o reuniune de dans. Sigură că sălile clubului vor rămîne goale, responsabila n-a mai pus lemne în sobă. Afară se lăsase ger aspru de scrîşnea zăpada sub paşii trecătorilor. Era niţeluş frig şi în sala unde se afla aparatul de radio. Cu paltoanele pe ei au stat două ore încheiate, cît a durat concertul, cîţiva zeci de studenţi. Niciunul nu era înscris la Conservator. Au stat cu capul înfundat în pumni, ascultînd accentele puternice ale simfoniei a VII-a de Beethoven şi şi-au destins feţele într-o bucurie copilărească la auzul muzicii lui Mozart.

S-a spus că printre cei care ascultau concertul nu se afla niciunul care urma Conservatorul. Gradea Tudor, de pildă, va fi jurist — şi socotind după calificativele pe care le-a primit la sfîrşitul primei sesiuni de examene a anului III, va fi un jurist bun. Dar fiţi siguri că din cabinetul lui de om de ştiinţă, obişnuit cu laconismul şi asprimea codurilor de legi, nu vor lipsi duioasele cîntece slave ale lui Dvorak, minunatele concerte pentru vioară şi pentru pian ale lui Ceaicovski sau omeneasca şi tragica arie a lui Cannio din opera „Paiaţe".

Intr-una din zilele de tabără a fost organizată o excursie la Stînca Şoimilor. În şir indian au urcat excursioniştii panta anevoioasă, presărată cu ochiuri de apă îngheţată, glumind în răstimpuri — cît le permitea răsuflarea întretăiată — pe seama avantajelor odihnei active. S-au bucurat însă atunci cînd au ajuns sus pe creastă, cînd ochiul a putut să îmbrăţişeze întreaga panoramă a Tuşnadului cu vilele, brazii şi mestecenii care se desprind clar de pe fundalul de aur al soarelui de iarnă, şi nici banalele comparaţii (cum seamănă trenul cu o jucărie!) n-au putut să dăuneze frumuseţii momentului.

Pe drum, doi tineri s-au desprins din grup. Nimeni pînă atunci n-a băgat de seamă că unul purta la şold o geantă confecţionată din pînză, iar celălalt avea în mînă un ciocănel — un simplu ciocănel. S-au oprit în dreptul unei stînci, aparent fără nici un semn distinctiv, şi au început s-o ciocănească. Au sfărîmat un colţ al stîncii şi au umplut sacul cu cîteva bucăţi.

— Ar fi fost de mirare — spuneau ei puţin mai tîrziu — ca în această regiune vulcanică să fie prezent calcarul. E bună însă şi andezita pe care am găsit-o.

Bedeleanu Ion şi Urcan Tiberiu, studenţi în anul II la secţia de mineralogie a facultăţii de geologie din Cluj, poartă asupra lor sacul de călătorie şi ciocanul, unealtă simplă a geologului — căutător de comori. Ei vorbesc de colecţia personală de pietre aşa cum ar vorbi un pasionat al picturii de colecţia lui de tablouri. În fond, reducînd problema la pasiunea muncii — a cercetătorului şi a artistului — comparaţia devine posibilă. Şi de ce n-am considera la urma urmelor — în lumina faptelor arătate — zilele petrecute de cei doi studenţi în tabăra de la Tuşnad ca veritabile zile de practică?

Ultimul fapt de care se ocupă aceste rînduri a fost remarcat într-un loc aflat la o margine a Tuşnadului. O clădire scundă, înconjurată cu brazi de pe care căldura soarelui a topit şi ultimele rămăşiţe de zăpadă. Un drum în pantă duce spre centru, acolo unde se găsesc două cooperative, un atelier fotografic şi o gheretă unde se vînd ţigări, ilustrate şi minore sculpturi în lemn care — respectînd expresia favorită a amatorilor de dedicaţii — ar însemna „mici piedici în calea uitării".

Sprijiniţi de colţul unei magazii, Im Hak Son şi Guleş Ştefan, studenţi la Institutul de arte plastice din Bucureşti, au întins în faţa lor colile albe de hîrtie şi au început să deseneze. Nimeni să nu creadă că acel peisaj este cel mai frumos lucru care se poate admira în Tuşnad şi că statul în picioare este cea mai prielnică poziţie pentru crearea unei opere de artă, fie ea la început doar o schiţă. Cei doi studenţi aşteptau să sosească cîţiva prieteni şi pentru că mai aveau timp n-au vrut să-l piardă. De aici şi amănuntul că unul dintre studenţi folosea drept penel un băţ de chibrit înmuiat în tuş negru.

I-am reîntîlnit, cîteva zile mai tîrziu, pe cei doi studenţi. Purtau sub braţ mape în care se găseau coli albe de hîrtie şi la primul prilej începeau să deseneze. Căutarea aceasta continuă, frămîntarea în găsirea celei mai esenţiale expresii a omului, a naturii este proprie numai unor adevăraţi slujitori ai artei. Şi dacă acest lucru se întîmplă într-o tabără de odihnă, el este cu atît mai semnificativ.

★

În aceste zile, tabăra studenţească de la Tuşnad îşi continuă activitatea. Se organizează discuţii colective, se rîde mult, se dansează. Rămîne ca urarea noastră de bine să-i găsească pe studenţi în plinătatea bucuriei şi veseliei, a rîsului şi dansului.

I. DELEANU

Cultură fizică şi sport

Hocheiştii îşi dispută dîrz întîietatea

De o săptămînă se desfăşoară pe patinoarul „Filimon Sîrbu" din Oraşul Stalin, campionatul categoriei A la hochei pe gheaţă. Cele mai bune formaţii de hochei ale ţării — C.C.A., Avîntul Miercurea Ciuc, Ştiinţa Cluj, Dinamo Tg. Mureş, Voinţa Bucureşti şi Metalul Steagul-Roşu, Oraşul Stalin, îşi dispută dîrz întîietatea la lumina reflectoarelor şi în cursul zilei.

Încă de la primele partide s-a observat progresul înregistrat de cele şase echipe, buna lor pregătire fizică şi tactică. O frumoasă comportare a avut tînăra echipă bucureşteană Voinţa care, în prima parte a campionatului a obţinut două rezultate deosebit de bune. Într-adevăr, victoria împotriva echipei Metalul Steagul Roşu şi rezultatul de egalitate (4-4) cu Dinamo Tg. Mureş, arată că tinerii hocheişti de la Voinţa s-au pregătit cu multă seriozitate. O comportare excelentă au arătat-o pînă acum echipele fruntaşe ale hocheiului nostru — C.C.A. şi Avîntul-Miercurea Ciuc, care se anunţă a fi cele mai serioase pretendente la cucerirea titlului de echipă campioană a Republicii Populare Romîne pe anul 1955.

Campionatele republicane de patinaj viteză

CLUJ 3 (Agerpres). — Prin telefon: Campionatele republicane de patinaj viteză au continuat joi la Cluj pe patinoarul din parcul oraşului. Gheaţa moale a influenţat în mare măsură desfăşurarea probelor. Cu toate acestea patinatorii au arătat că sînt bine pregătiţi, înregistrînd performanţe bune, printre care şi un nou record al R.P.R.

Titlul de campioană a ţării în proba de 3.000 m. femei a revenit sportivei Magdalena Fazekaş (Ştiinţa Cluj) cu un rezultat de 6'57"9/10. Proba de 5.000 m. băieţi s-a încheiat cu victoria patinatorului Vl. Bulat (C.C.A.). El a înregistrat timpul de 9'55"4/10. Acesta este cel de al doilea titlu pe care-l cucereşte pînă acum Bulat în cadrul acestor campionate. Un nou record republican a fost obţinut de juniorul G. Katona (Avîntul Miercurea Ciuc), care în cursa de 1.000 m. a marcat timpul de 2'01"3/10.

Campionatele continuă astăzi cu proba de 1.500 m. băieţi şi fete.

NOTE

Inceputul putea fi mai bun

Vestea organizării primului festival artistic pe ghiaţă, a fost primită cu mult interes de către amatorii unor asemenea spectacole. Numărul mare de spectatori care au ţinut să asiste la acest spectacol, califică ca bine venită iniţiativa de a organiza în actualul sezon asemenea manifestări sportivo-artistice.

Dacă iniţiativa a fost bună, nu acelaşi lucru se poate spune despre felul în care organizatorii s-au străduit să pregătească programul spectacolului.

Prin schimbarea subită a patinoarului unde trebuia să aibă loc spectacolul, organizatorii au pricinuit mari neplăceri spectatorilor. Ajunşi în tribune o bună parte dintre spectatori au fost nevoiţi datorită „grijuliilor" organizatori să stea în picioare nu mai puţin de două ore.

Un spectacol bun ar fi convins desigur pe cele cîteva mii de spectatori să treacă cu vederea aceste prime neplăceri. Dar din păcate acest lucru nu s-a întîmplat nici pe departe.

Faptul că la desfăşurarea programului au fost invitaţi o serie de artişti ca: V. Tomazian, Dem. Savu şi Mircea Blok, este desigur îmbucurător. Dar e de-a dreptul supărător cum s-au produs în faţa spectatorilor aceşti artişti. Spectatorii au rămas deziluzionaţi de felul cum au prezentat programul spectacolului, Dem. Savu şi Mircea Blok. Este de neîngăduit ca un laureat al Premiului de Stat (Dem. Savu) să-şi permită a „amuza" chipurile spectatorilor cu glume şi bancuri de prost gust, lipsite de un umor sănătos.

În primul rînd trebuie spus că la întocmirea programului nu s-a chibzuit de loc bine. Din abundenţă au fost prezentate spectatorilor „figuri libere" şi „artistice" care aproape nici nu se deosebeau unele de altele. Unele numere de pildă, ca întrecerile în sac, sau numărul comic — care aveau — după organizatori — menirea să stîrnească rîsul, nu numai că n-au reuşit măcar în parte acest lucru, dar au plictisit.

Intrecerea în saci, de pildă, a fost lipsită de orice sens fără nici o idee.

In ansamblu programul a fost monoton, lipsit de variaţie. A lăsat de dorit şi pregătirea „sportivă" a artiştilor. Patinajul executat a fost de o calitate mediocră. Acest lucru e cu atît mai neplăcut cu cît unii dintre patinatorii care au evoluat sînt chiar patinatori fruntaşi ai ţării la probele artistice. Nici chiar talentata patinatoare Marieta Weinrich nu s-a ridicat la posibilităţile sale.

S-ar mai putea spune încă destule lucruri. Unul singur este însă neapărat necesar. Organizatorii n-au fost de loc exigenţi în întocmirea programului ca şi în desfăşurarea acestuia. Ei n-au ţinut seamă nici de exigenţa publicului nostru. Ei n-au îndeplinit aşa dar dorinţa spectatorilor de a urmări un program pe care să-l admire, plin de un sănătos umor care să facă plăcute cele două ore petrecute în aer liber în actualul sezon.

R. VASILE

O aniversare scumpă poporului nostru

Avram Bunaciu
secretar al Prezidiului Marii Adunări Naţionale

Poporul nostru sărbătoreşte astăzi cea de a 7-a aniversare a semnării Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre Uniunea Sovietică şi Republica Populară Romînă, Tratat care a pecetluit pentru vecie prietenia şi alianţa dintre cele două ţări. Legăturile de prietenie dintre poporul nostru şi poporul rus au rădăcini adînci în trecut şi s-au întărit în lupta comună împotriva cotropitorilor străini.

Tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală cu Uniunea Sovietică constituie pentru ţara noastră un sprijin viguros internaţionalist, în lupta pentru dezvoltarea necontenită a economiei, pentru ridicarea nivelului de trai şi de cultură al poporului muncitor.

Înfăptuind prevederile Tratatului sovieto-romîn, Uniunea Sovietică acordă ţării noastre ajutor în toate domeniile. Sub soarele prieteniei şi ajutorului frăţesc al Uniunii Sovietice, noi am putut păşi la realizarea operei de industrializare socialistă, am putut să trecem la transformarea socialistă a agriculturii.

O formă principală a colaborării economice dintre Uniunea Sovietică şi ţara noastră o reprezintă comerţul exterior, comerţ bazat pe deplina egalitate în drepturi şi pe avantaje reciproce. Trăsătura caracteristică a relaţiilor noastre de comerţ exterior cu Uniunea Sovietică constă în faptul că marea Ţară a Socialismului victorios ne furnizează, alături de alte mărfuri, instalaţiile unor fabrici şi uzine întregi.

Ajutorul tehnico-ştiinţific sovietic are o însemnătate deosebită pentru dezvoltarea economică a ţării noastre. Acest ajutor a făcut ca măreţele cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii sovietice, întreaga experienţă tehnico-organizatorică a Uniunii Sovietice, să devină şi un bun al patriei noastre. Uniunea Sovietică pune la îndemîna ţării noastre — ca şi a celorlalte ţări de democraţie populară — patente pentru producerea unor masini de înaltă productivitate, documentaţie ştiinţifică şi tehnică, proiecte pentru construirea de noi fabrici, uzine, centrale electrice.

De curînd, Guvernul Sovietic a hotărît să acorde unor state prietene — printre care şi ţara noastră — ajutor tehnico-ştiinţific şi de producţie pentru crearea de baze ştiinţifice experimentale în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare şi al folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

Această hotărîre are o semnificaţie cu adevărat istorică pentru poporul romîn. Ea deschide măreţe perspective de dezvoltare economiei şi culturii, de întărire şi înflorire a patriei noastre.

Recenta hotărîre de imensă însemnătate internaţională a Guvernului Sovietic este încă o expresie a relaţiilor de colaborare frăţească pe care Uniunea Sovietică le întreţine cu ţările prietene, a dorinţei ei de a ridica această colaborare pe o treaptă din ce în ce mai înaltă. Istoria relaţiilor internaţionale nu cunoaşte un alt caz cînd o mare putere să pună la dispoziţia altor ţări un mijloc atît de eficace pentru dezvoltarea şi întărirea lor.

Ajutorul dezinteresat al Uniunii Sovietice are un rol esenţial în opera de industrializare socialistă a ţării noastre. Dacă astăzi, după un interval de timp atît de scurt, ne putem mîndri cu remarcabile succese în opera de industrializare şi electrificare, dacă volumul producţiei industriale a crescut aproape de trei ori în raport cu nivelul antebelic, dacă dintr-o ţară nevoită în trecut să importe 99% din maşinile întreprinderilor, Romînia a ajuns ca acum să-şi fabrice singură aproape întregul utilaj petrolifer, minier şi de construcţii, aparatura energetică mică şi mijlocie, tractoare, rulmenţi şi peste 90% din întregul utilaj necesar agriculturii, industriei alimentare şi industriei uşoare — aceasta o datorăm muncii înflăcărate, pline de patriotism, a oamenilor muncii, conduşi şi educaţi de Partidul Muncitoresc Romîn şi ajutorului multilateral acordat de Uniunea Sovietică.

Ajutorul şi experienţa sovietică au un rol deosebit de însemnat în dezvoltarea agriculturii noastre, în transformarea ei într-o agricultură modernă, mecanizată, socialistă.

În desăvîrşirea revoluţiei culturale din ţara noastră, ajutorul sovietic are de asemenea un rol important. Poporul nostru, care a fost ţinut în întuneric de stăpînirea burgheziei şi moşierimii, are astăzi o bogată viaţă culturală. În întreaga ţară se ridică teatre, şcoli, lăcaşe de cultură, biblioteci şi cluburi, în care oamenii muncii de la oraşe şi sate vin să cunoască comorile ştiinţei, ale culturii, ale artei. Schimburile culturale dintre ţara noastră şi marea Uniune Sovietică, sutele de opere de seamă ale literaturii ruse şi sovietice traduse în ţara noastră, delegaţiile ştiinţifice, cultural-artistice din U.R.S.S. care ne-au vizitat în ultimii ani contribuie în cea mai înaltă măsură la înflorirea unei bogate vieţi culturale în patria noastră.

Tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre Uniunea Sovietică şi Republica Populară Romînă, inspirat şi călăuzit de năzuinţa de pace a celor două ţări, este un tratat împotriva agresiunii, un tratat în slujba cauzei păcii, după cum în slujba cauzei păcii sînt puse toate eforturile şi toate acţiunile popoarelor noastre, întreaga politică internă şi externă a Uniunii Sovietice şi a Republicii Populare Romîne, ca şi a tuturor ţărilor din lagărul socialismului.

Încheierea tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între Uniunea Sovietică şi Republica Populară Romînă a constituit un moment de mare însemnătate în istoria ţării noastre. Pentru prima dată, noi am încheiat un tratat de alianţă cu o mare putere, bazat pe o deplină egalitate în drepturi. Acest tratat întemeiat pe înaltele principii ale internaţionalismului proletar, constituie o expresie vie a relaţiilor de tip nou care s-au stabilit între ţările lagărului socialist, relaţii de prietenie frăţească, încredere şi ajutor reciproc. Istoria omenirii nu a cunoscut asemenea relaţii.

Caracteristica principală a acestor noi relaţii este că ele se întemeiază pe legile economice ale socialismului şi oglindesc acţiunea acestor legi.

O altă caracteristică a acestor relaţii este că ele contribuie la întărirea economică, la creşterea prestigiului internaţional al ţărilor democratice.

În cadrul marelui lagăr al democraţiei şi socialismului, avînd în frunte Uniunea Sovietică şi fiind ajutate frăţeşte de ea, ţările de democraţie populară obţin realizări deosebit de însemnate în dezvoltarea lor economică şi politică.

Ţările lagărului socialist, dispunînd de resurse proprii de materii prime au totodată putinţa să folosească în mod planificat şi resursele celorlalte ţări surori, şi să realizeze în acest fel o mare economie de forţe, să obţină o specializare şi o vastă cooperare în toate domeniile producţiei, să-şi concentreze eforturile în direcţia în care pot obţine rezultatele cele mai mari, completîndu-se reciproc şi realizînd astfel un puternic avînt general al tuturor ţărilor acestui lagăr.

În timp ce ţările lagărului socialist oferă întregii lumi exemplul egalităţii în drepturi şi al cooperării prieteneşti, în lumea capitalistă relaţiile între state se bazează pe înrobirea şi jefuirea sistematică a unei ţări de către alta, pe dreptul celui mai tare, înfeudarea economică şi politică a ţărilor mici.

Ţările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică duc o neşovăitoare politică de apărare a păcii. Ele au luptat şi luptă neobosit pentru reducerea înarmărilor şi interzicerea armelor de exterminare în masă, pentru micşorarea încordării în relaţiile internaţionale, pentru asigurarea securităţii colective în Europa şi în lume.

Lagărul socialismului este puternic, de neînvins; el reprezintă în istorie *noul*, care răspunzînd legilor dezvoltării istorice, creşte, se dezvoltă şi va birui inevitabil. Uriaşul lagăr al păcii şi socialismului, numărînd 900 de milioane de oameni hotărîţi să-şi apere pînă la capăt cuceririle, nu va fi surprins nepregătit de uneltirile agresorilor. În unicul scop al apărării păcii şi securităţii lor, în faţa planurilor de reînviere a armatei hitleriste, ţările iubitoare de pace din Europa — printre care şi ţara noastră — au adoptat la Conferinţa de la Moscova, în vederea asigurării securităţii continentului european, hotărîrea de a lua în comun toate măsurile necesare pentru a opune forţelor agresive o forţă capabilă să dea oricărui agresor o ripostă nimicitoare. Nelimitatele resurse umane, economice, militare ale lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, îi dau posibilitatea să opună oricînd forţei armate crescînde a statelor agresive o forţă nu mai puţin puternică. Lagărul păcii şi al socialismului, întruchiparea celor mai înalte aspiraţii ale întregii omeniri progresiste, se bucură de simpatia şi sprijinul activ al tuturor popoarelor luptătoare pentru pace şi independenţă naţională. Astăzi, pe arena internaţională nu există posibilitatea creării unui raport de forţe favorabile agresorilor. Este limpede că o agresiune imperialistă ce ar duce la un al treilea război mondial, ar însemna însuşi mormîntul imperialismului.

★

Poporul nostru muncitor păşeşte mai departe cu încredere şi cu fermitate pe drumul prieteniei şi alianţei de nezdruncinat cu marea Uniune Sovietică, pe drumul dezvoltării şi întăririi legăturilor frăţeşti cu toate ţările care alcătuesc puternicul lagăr al păcii şi socialismului. Împlinirea a 7 ani de la semnarea tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între Uniunea Sovietică şi ţara noastră este pentru poporul nostru un nou prilej de exprimare a dragostei sale fierbinţi faţă de marea Uniune Sovietică, faţă de gloriosul popor sovietic, prilej de reafirmare a ataşamentului său neprecupeţit faţă de invincibilul lagăr al socialismului.

Păşind cot la cot cu popoarele frăţeşti ale marii familii a ţărilor libere, poporul romîn este ferm hotărît să nu-şi cruţe forţele pentru a contribui la întărirea necontenită a lagărului păcii şi socialismului, sarcină ce corespunde celor mai înalte interese patriotice ale sale.

Privim cu încredere viitorul pentru că păşim în cadrul uriaşului şi invincibilului lagăr al păcii; atît timp cît ţara noastră este unită prin indestructibilele legături de prietenie şi alianţă cu celelalte ţări ale lagărului păcii şi socialismului şi în primul rînd cu glorioasa Uniune Sovietică — nicio forţă din lume nu va putea abate poporul nostru de pe calea pe care şi-a ales-o — calea luminoasă a fericirii celor ce muncesc.

SPECTACOLE

Vineri 4 februarie 1955

CINEMATOGRAFE: Patria: Fără acoperiş, Umor pe sfori; **Republica, Bucureşti, Infrăţirea între popoare, Libertăţii:** Desfăşurarea, Şi Ilie face sport; **I. C. Frimu, 23 August:** Jucătorul de rezervă; **Maxim Gorki:** Motorul Diesel, Aventurile unui pinguin; **Tineretului:** Căsătorie ciudată; **Timpuri Noi:** Povestea tractorului nostru, Umor pe sfori; **Elena Pavel, 1 Mai:** Primăvara pe gheaţă; **Lumina, M. Eminescu:** Stele vesele; **Victoria:** Slugă la doi stăpîni; **Gh. Doja:** Septembriştii; **Alex. Popov, Donca Simo:** Copiii partizanului; **8 Martie:** Bănuţul; **Vasile Roaită:** Caut o nevastă; **Unirea, Boleslaw Bierut:** Misterul lacului din munţi; **Cultural:** Fanfan la Tulipe; **Constantin David, Gh. Coşbuc:** Furtună pe Nipru; **Alex. Sahia:** Antilopa de aur, Valsul pe gheaţă, Zmeul cel rău; **Flacăra:** Locotenentul lui Rakoczi; **T. Vladimirescu:** Marile speranţe; **Aurel Vlaicu:** Campionatul mondial de fotbal; **Munca, N. Bălcescu:** Ordinul Anna; **Arta:** Mai tare ca noaptea; **Popular:** Circul Slavia; **Mioriţa:** Mascarada; **Moşilor:** Alarmă la circ; **Ilie Pintilie:** Hamlet; **8 Mai:** Suspine pe stradă; **Volga:** De doi bani speranţă; **Rahova:** Examen de maturitate; **Olga Bancic:** Circul. La cinematografele **Alex. Sahia, Moşilor şi Alex. Popov** rulează în completare jurnalul „Conferinţa de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa".

Cu privire la sporirea producţiei creşterii animalelor

Raportul prezentat la 25 ianuarie de N. S. Hruşciov la plenara C.C. al P.C.U.S.

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 februarie, ziarele au publicat raportul prezentat de N. S. Hruşciov la 25 ianuarie la plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la sporirea producţiei creşterii animalelor.

La începutul raportului, N. S. Hruşciov a spus:

Înfăptuind politica elaborată de partidul comunist, Ţara Sovietică a obţinut în ultima perioadă un nou avînt în dezvoltarea economiei naţionale şi în ridicarea bunăstării oamenilor muncii. Deosebit de însemnate sînt realizările în domeniul industriei socialiste. Ca şi pînă acum, partidul consideră drept sarcină principală dezvoltarea industriei grele, deoarece numai pe baza ei se ridică întreaga economie naţională a ţării, inclusiv industria uşoară, alimentară şi celelalte ramuri industriale, precum şi agricultura. Pe baza industriei grele în dezvoltare creşte producţia de ţesături, îmbrăcăminte, încălţăminte şi alte mărfuri de consum popular. Pe scară tot mai mare se desfăşoară construcţia industrială, social-culturală şi de locuinţe.

N. S. Hruşciov a subliniat că în legătură cu măsurile aplicate în ultima vreme în vederea sporirii producţiei mărfurilor de consum popular, unii tovarăşi fac confuzii în problema ritmului de dezvoltare a industriei grele şi a celei uşoare în U.R.S.S. Referindu-se la legea economică fundamentală a socialismului, lege pe care o înţeleg greşit şi pe care o interpretează într-un mod vulgarizator, asemenea pseudoteoreticieni încearcă să demonstreze că într-o etapă anumită a construcţiei socialiste, dezvoltarea industriei grele ar înceta să mai fie sarcina principală şi că industria uşoară ar putea şi ar trebui să depăşească toate celelalte ramuri ale industriei. Acestea sînt raţionamente profund greşite, străine de spiritul marxism-leninismului. Aceasta nu este altceva decît o calomnie la adresa partidului. Aceasta este o rămăşiţă pe cale de dispariţie a devierii de dreapta, o rămăşiţă pe cale de dispariţie a unor concepţii ostile leninismului, care la timpul lor au fost propovăduite de Rîkov, Buharin şi alţii de teapa lor.

Sarcina principală pentru a cărei îndeplinire îşi consacră partidul toate forţele, a declarat N. S. Hruşciov, a fost şi rămîne întărirea puterii statului sovietic şi prin urmare dezvoltarea neîncetată a industriei grele care constituie baza trainică a întregii economii naţionale şi a invincibilei capacităţi de apărare a ţării, izvorul ridicării neîncetate a bunăstării poporului. Numai pe baza dezvoltării industrii grele şi a electrificării ţării se poate asigura introducerea largă a tehnicii noi în toate ramurile economiei naţionale şi sporirea sistematică a productivităţii muncii. Numai pe baza unei industrii grele avînd o înaltă dezvoltare agricultura poate fi înzestrată în ritm crescînd cu tehnica modernă. Numai pe baza succeselor industriei grele poate fi asigurată dezvoltarea continuă a industriei uşoare, alimentare şi a celorlalte ramuri ale industriei, precum şi dezvoltarea agriculturii.

Dezvoltarea pe toate căile a industriei socialiste în general şi a industriei grele în special, constituie sarcina principală în lupta pentru crearea bazei materiale de producţie a comunismului. Pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor construcţiei comuniste este necesar ca paralel cu o industrie puternică să avem o agricultură multilateral dezvoltată, în stare să producă cantitatea de alimente şi materii prime agricole necesară pentru aprovizionarea neîntreruptă a populaţiei şi acoperirea celorlalte nevoi ale statului.

În continuare, N. S. Hruşciov a citat unele date cu privire la îndeplinirea hotărîrilor de cea mai mare importanţă ale partidului şi guvernului îndreptate spre dezvoltarea agriculturii socialiste.

Deşi anul trecut într-o serie de regiuni din ţară condiţiile atmosferice au fost nefavorabile, a spus raportorul, iar seceta a dus la scăderea considerabilă a recoltelor globale de produse agricole în sudul Ucrainei şi în regiunea Volgăi, faţă de 1953 ţara a primit anul trecut mai multe cereale, cartofi, legume şi zarzavaturi, carne, unt şi alte produse. Aceasta a permis sporirea volumului colectărilor şi achiziţiilor de produse agricole de către stat. Acesta este primul rezultat al îndeplinirii hotărîrilor cu privire la agricultură adoptate de plenarele precedente ale C.C. al P.C.U.S.

Al doilea rezultat tot atît de important, constă în faptul că în producţie au fost create premizele necesare pentru un puternic avînt al agriculturii în viitorul cel mai apropiat. A fost depăşit planul de însămînţare la culturile de toamnă.

Alocările suplimentare acordate de stat au permis înzestrarea S.M.T.-urilor şi sovhozurilor cu un mare număr de maşini noi. La staţiunile de maşini şi tractoare, au fost asigurate cadre permanente. În prezent, în colhozuri lucrează aproximativ 120.000 de specialişti.

Creşterea producţiei-marfă a agriculturii şi sporirea preţurilor de stat de colectare şi achiziţionare la produsele agricole, sporire efectuată în cursul celui de al 2-lea semestru al anului 1953, au dus la sporirea considerabilă a veniturilor băneşti ale colhozurilor şi colhoznicilor. Pentru producţia lor, predată şi vîndută statului, colhozurile şi colhoznicii au obţinut, în anul 1953, faţă de 1952, cu 12 miliarde ruble mai mult, iar în anul 1954 — cu 25 miliarde ruble mai mult.

În continuare, N.S. Hruşciov a vorbit pe larg despre problemele sporirii producţiei de cereale — condiţie hotărîtoare pentru dezvoltarea tuturor ramurilor agriculturii şi în primul rînd a creşterii animalelor. N. S. Hruşciov a subliniat că problema sporirii considerabile a producţiei de cereale este condiţionată de schimbările care s-au produs în perioada de după război şi continuă să se producă şi în prezent în Ţara Sovietică. Hruşciov a arătat că în U.R.S.S. s-a ridicat considerabil şi continuă să se ridice neîncetat nivelul bunăstării poporului; datorită natalităţii ridicate şi scăderii mortalităţii, populaţia creşte în fiecare an cu peste 3.000.000 locuitori. Ca urmare a unui asemenea spor de populaţie, creşte şi nevoia de cereale şi alte produse.

În Ţara Sovietică creşte an de an populaţia oraşelor şi centrelor industriale. În ultimii cinci ani populaţia de la oraşe a crescut cu aproximativ 17.000.000 oameni.

Hruşciov a spus în continuare că ţara are nevoie de mari rezerve de stat de cereale care să se completeze în fiecare an, de un fond suficient de cereale pentru comerţul exterior, precum şi de o cantitate suplimentară de cereale pentru a spori considerabil producţia de furaje necesare creşterii animalelor.

După cum rezultă din calcul este necesar să avem în ţară o recoltă globală de zece miliarde puduri de cereale. Aceasta va permite nu numai să se satisfacă în întregime nevoile de cereale ale populaţiei, dar şi să se asigure pe deplin necesităţile de furaje ale creşterii animalelor şi să se asigure rezervele necesare.

Hruşciov a declarat că pentru îndeplinirea acestei sarcini există toate condiţiile necesare şi rezerve uriaşe care rezidă în economia socialistă. În anul 1954, suprafaţa însămînţată cu grîu — cea mai preţioasă cultură cerealieră — a sporit de la 40.300.000 ha. la 49.300.000 ha. în comparaţie cu anul 1940, iar greutatea specifică a grîului faţă de semănăturile de cereale a sporit în această perioadă de la 36,4 la sută la 44 la sută. În ce priveşte volumul producţiei de grîu, U.R.S.S. ocupă primul loc în lume, depăşind S.U.A. atît în ce priveşte recolta globală de grîu cît şi producţia de grîu pe cap de locuitor.

Pe baza căror surse am putea în viitorii 5—6 ani să atingem în ţară nivelul producţiei de cereale care ne este necesar? Pe seama sporirii recoltei de cereale pe vechile pămînturi arabile (reducerea pierderilor la strîngerea recoltei; sporirea recoltei la ha. pe seama extinderii continue a semănăturilor de culturi cerealiere pe pămînturile virgine şi înţelenite; pe seama extinderii considerabile a semănăturilor de porumb.

Comitetul Central al partidului şi Consiliul de Miniştri au adoptat hotărîrea ca încă în 1956 suprafeţele însămînţate cu cereale pe noile pămînturi să fie sporite pînă la cel puţin 28—30 milioane ha. Avînd în vedere că în 1960 o parte din aceste pămînturi va fi rezervată pentru ogoarele negre şi alte culturi, cel puţin 28 milioane ha. din pămînturile valorificate vor fi folosite pentru semănături de cereale. Chiar dacă recolta medie nu ar fi decît de zece chintale la ha., aceasta va da aproximativ 1.800.000.000 puduri de cereale. Hruşciov a arătat că o rezervă de cea mai mare importanţă pentru sporirea producţiei de cereale este extinderea suprafeţei însămînţate cu porumb. Dacă pînă în 1960 suprafaţa însămînţată cu porumb va fi lărgită de la 3,5 milioane ha. cît era în 1953, la cel puţin 28 milioane ha., aceasta va face posibilă sporirea considerabilă a producţiei de cereale în ţară. Noi putem porni acum cu curaj la extinderea considerabilă a semănăturilor de porumb deoarece în condiţiile nivelului actual de mecanizare, porumbul a încetat să fie o cultură care necesită un mare volum de muncă. Există acum posibilitatea ca semănăturile de porumb să se efectueze pe baza metodei de însămînţare în cuiburi dispuse în pătrat, ca lucrările mecanizate de îngrijire a culturilor să fie efectuate în două direcţii şi să fie strînse cu ajutorul combinelor atît recolta de grăunţe cît şi cea pentru insilozare.

Dacă recolta globală de cereale în ţară va fi de zece miliarde puduri, atunci vor putea fi satisfăcute pe deplin toate nevoile de cereale ale ţării, vor putea fi create rezerve mai mari şi totodată, vor putea fi repartizate pentru creşterea animalelor peste patru milioane puduri de cereale şi în afară de aceasta o mare cantitate de tărîţe, turte oleaginoase şi diferite nutreţuri combinate. Pe baza ridicării nivelului agriculturii vom obţine de asemenea o creştere a recoltelor globale la celelalte culturi de cea mai mare importanţă pentru creşterea animalelor: cartofi, morcovi furajeri, sfeclă furajeră, sfeclă de zahăr, şi vom spori totodată productivitatea fineţurilor.

Creşterea animalelor va obţine aşa dar o bază furajeră stabilă pentru dezvoltarea ei, ea va atinge o înaltă productivitate şi o mare rentabilitate.

N. S. Hruşciov a vorbit apoi pe larg despre sarcinile principale privind sporirea producţiei de carne, lapte, ouă, lînă şi alte produse ale creşterii animalelor. În perioada 1 octombrie 1953 — 1 octombrie 1954, numărul vitelor cornute mari a crescut în ţară cu 1,9 milioane capete, dintre care vaci — cu 1,5 milioane; numărul porcilor a crescut cu 3,4 milioane capete; al oilor cu 2,6 milioane. A sporit într-o oarecare măsură productivitatea vitelor. Au crescut colectările de carne, lapte, unt şi ouă. Totuşi, produsele animale nu sînt suficiente. Aceasta se explică în primul rînd prin creşterea uriaşă a consumului. În urma repetatelor reduceri de preţuri, a crescut în mare măsură cererea de produse animale. În comparaţie cu anul 1940, în 1954 volumul vînzărilor de carne către populaţie a crescut de 2,8 ori, de unt animal de 2,6 ori, ouă de 1,4 ori, ţesături de lînă de aproape 3 ori. Cererea la produsele animale va spori şi pe viitor. Este necesar să se ia toate măsurile pentru satisfacerea acestei cereri, ţinînd minte că pentru partidul comunist şi guvernul sovietic nu există nimic mai presus decît grija pentru binele poporului.

În proiectul de hotărîre prezentat spre examinare Plenarei Comitetului Central este trasată ca o sarcină de cea mai mare importanţă a economiei naţionale sporirea în 1960 — în comparaţie cu 1954 — a producţiei de carne şi grăsimi (de toate felurile) — de două ori; a producţiei de lapte — de două ori, ouă — de 2,2 ori, lînă (de toate felurile) — de 1,8 ori. Pentru a asigura puternicul avînt prevăzut în domeniul creşterii animalelor atenţia întregului partid, a întregii ţări trebuie îndreptată către această ramură a economiei. Raportorul a arătat că sporirea puternică a producţiei de produse animale este o sarcină pe deplin reală şi că la noi există toate condiţiile necesare pentru îndeplinirea ei cu succes. Trebuie numai folosite just şi mobilizate rezervele existente.

Rezerva principală a sporirii producţiei de carne constă în primul rînd în dezvoltarea creşterii porcilor care se înmulţesc cel mai repede. Se trasează sarcina ca în 1960 producţia de carne de porc să sporească de două ori faţă de 1954.

Se trasează de asemenea sarcina ca în 1960 producţia de carne de vacă să sporească de 1,7 ori în comparaţie cu 1954. Una din rezervele importante pentru sporirea producţiei de carne de vacă este îngrăşatul în stabulaţie şi pe păşuni a vitelor cornute mari.

Se prevede ca în comparaţie cu 1954, în 1960 producţia de carne de pasăre să sporească de 2,5 ori — 3 ori şi producţia de ouă de 2,2 ori.

Pentru a spori în 1960 producţia de lapte de două ori, este necesar ca producţia de lapte să crească în medie pe ţară de la fiecare vacă în colhozuri şi sovhozuri să sporească cu 500—600 kg.

Referindu-se la sporirea producţiei de lînă, Hruşciov a subliniat că în cursul următorilor şase ani ea va trebui să crească de 1,8 ori, dintre care lîna fină — de patru ori.

Este necesar ca în 1960 producţia de furaje în colhozuri şi sovhozuri să fie sporită cel puţin după cum urmează: furaje concentrate — pînă la 65 milioane tone faţă de 12 milioane tone în 1953, adică de peste cinci ori; furaje insilozate — pînă la 176 milioane tone faţă de 32 milioane tone în 1953, adică de peste cinci ori şi jumătate; rădăcinoase şi bostănoase furajere — pînă la 38 milioane tone faţă de nouă milioane tone în 1953, adică de peste patru ori; cartofi — pînă la 25 milioane tone faţă de 5 milioane tone în 1953, adică de peste cinci ori; furaje grosiere — pînă la 178 milioane tone faţă de 129 milioane tone în 1953, adică de aproape 1,5 ori. O deosebită atenţie trebuie acordată porumbului, care dă recolte excepţional de bogate şi care permite să se rezolve problema hrănirii îmbelşugate a vitelor cu furaje suculente şi foarte concentrate.

Trebuie să ne ocupăm serios de păşunile din lunci şi de fineţurile naturale pentru a le transforma în scurt timp în terenuri producătoare de furaje bine cultivate, pe care să se poată efectua recoltarea mecanizată a ierburilor.

Vorbind despre sarcinile construcţiei şi despre problemele mecanizării muncii în domeniul creşterii animalelor, Hruşciov a arătat că în viitorii doi ani vor trebui construite în colhozuri şi sovhozuri pentru însămînţarea animalelor cel puţin 45 milioane [illegible] să se realizeze un mare volum de lucrări pentru construirea adăposturilor pentru animale.

Hruşciov a subliniat că S.M.T.-urile vor acorda deosebită atenţie mecanizării lucrărilor care necesită un mare volum de muncă în sectorul creşterii animalelor. Ministerul Construcţiei de Automobile, Tractoare şi Maşini Agricole nu a asigurat în 1954 îndeplinirea planului de producţie de maşini necesare mecanizării sectorului creşterii animalelor. Concomitent cu sporirea producţiei de maşini perfecţionate pentru mecanizarea lucrărilor care necesită un mare volum de muncă, în sectorul creşterii animalelor trebuie acordată de asemenea atenţie mecanizării complexe a producerii nutreţurilor, mecanizării lucrărilor de insilozare, transportului alimentelor, preparării nutreţurilor, electrificării lucrărilor ce necesită un mare volum de muncă în fermă.

N. S. Hruşciov a subliniat în continuare în raportul său locul important pe care îl ocupă sovhozurile în producţia agricolă. Multe sovhozuri sînt în realitate întreprinderi socialiste fruntaşe, avînd un rol important în ridicarea agriculturii. Ar putea fi citate numeroase sovhozuri care au şi depăşit nivelul respectiv de producţie agricolă necesar ţării. În ultima vreme, cînd au început marile lucrări de valorificare a pămînturilor virgine şi înţelenite, sovhozurile au demonstrat cu o nouă tărie viabilitatea şi uriaşele lor posibilităţi economice. În primăvara anului trecut, în regiunile răsăritene ale ţării au fost organizate 124 mari sovhozuri cerealiere. Acum se înfiinţează acolo încă 280—300 sovhozuri. Experienţa primului an de valorificare a pămînturilor virgine şi înţelenite a arătat că sovhozurile au un viitor mare în sporirea producţiei de cereale.

Experienţa celor mai bune sovhozuri în domeniul dezvoltării creşterii animalelor arată că sovhozurile trebuie să ocupe un loc important în sporirea producţiei de produse animale. În prezent însă, [illegible] sovhozurilor nu este satisfăcător. Anul trecut, sovhozurile nu au îndeplinit planul ce li s-a stabilit în privinţa creşterii vitelor cornute mari şi oi. Creşte încet şeptelul de vaci. Hruşciov a criticat munca Ministerului Sovhozurilor al U.R.S.S. Acest minister trebuie să renunţe la metodele cancelaristo-birocratice de conducere, să se ocupe mai îndeaproape de starea de lucruri din sovhozuri, să obţină ca fiecare sovhoz să fie o gospodărie model şi o gospodărie rentabilă. În faţa sovhozurilor se pun sarcini mari în acţiunea de sporire a producţiei de produse animale. În viitorii cinci-şase ani sovhozurile din cadrul Ministerului Sovhozurilor al U.R.S.S. vor trebui să sporească producţia de carne de 1,8 ori, de lapte — 2,8 ori, de lînă — de 2,2 ori, de ouă — de patru ori, în comparaţie cu anul 1954.

N. S. Hruşciov a vorbit în continuare despre necesitatea reorganizării sistemului de colectare a produselor agricole, despre simplificarea lui, despre mărirea răspunderii Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. pentru aprovizionarea populaţiei.

Ultima parte a raportului a fost consacrată problemelor de conducere a agriculturii şi cadrelor.

În încheiere N. S. Hruşciov a declarat:

În Uniunea Sovietică s-a desfăşurat un avînt nou al economiei şi al culturii, sub conducerea Comitetului Central al partidului comunist, rezultatul muncii eroice a poporului sovietic, al devotamentului nemărginit al oamenilor muncii faţă de cauza comunismului, pentru cauza lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

Succesele noastre sînt remarcabile, însă nu ne putem mulţumi cu cele obţinute; nu ne este îngăduit să ne îngîmfăm. Sprijinindu-ne pe realizările noastre, dezvoltînd mai departe industria grea, noi trebuie să obţinem cu perseverenţă lărgirea producţiei mărfurilor de consum popular, un puternic avînt al agriculturii, îmbunătăţirea necontenită a bunăstării poporului sovietic... Toate condiţiile pentru aceasta există. Noi stăm în faţa unor sarcini măreţe. Conştienţi de aceasta, poporul sovietic este plin de încredere întrucît urmează neabătut calea care îl duce spre realizarea năzuinţelor lor oamenilor muncii.

Hruşciov şi-a exprimat convingerea fermă că sub conducerea partidului comunist şi a Comitetului său Central, clasa muncitoare, ţărănimea colhoznică şi intelectualitatea, toţi oamenii sovietici vor îndeplini sarcinile care stau în faţa ţării în domeniul dezvoltării continuie a agriculturii, cu acelaşi succes cu care au fost îndeplinite alte sarcini grandioase ale construcţiei comuniste.

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 4 februarie 1955

Şedinţa Comitetului Executiv al F.M.T.D.

BERLIN 3 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

Între 25 şi 28 februarie se va întruni la Berlin Comitetul Executiv al Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat. Principalele puncte de pe ordinea de zi vor fi: lupta tineretului împotriva pericolului unui război atomic şi pregătirile în vederea celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului.

Conferinţa primilor miniştri ai ţărilor imperiului britanic

LONDRA 3 (Agerpres). — După cum anunţă agenţiile de presă, în şedinţa din dimineaţa de 2 februarie a conferinţei primilor miniştri ai ţărilor imperiului britanic, s-a discutat problema armamentului atomic. Churchill, care a prezentat o dare de seamă de 40 de minute, s-a pronunţat pentru continuarea înarmării atomice, susţinînd că numai datorită acestei înarmări „cele două blocuri mondiale vor fi în stare să ajungă la o înţelegere trainică".

Agenţia Reuter a transmis de asemenea cuvîntarea rostită de primul ministru al Indiei, Nehru, care oglindind părerea larg răspîndită în Asia, vede în goana înarmării atomice cea mai mare primejdie.

Nehru a declarat că oamenii de stat din întreaga lume trebuie să caute să obţină interzicerea totală a armelor atomice şi cu hidrogen. Trebuie să se pună capăt fabricării de arme atomice şi cu hidrogen şi să nu se mai facă noi experienţe cu aceste arme, a declarat el.

SCURTE ŞTIRI

● Un tribunal militar din Guatemala a judecat 11 ofiţeri, un soldat şi doi civili, acuzaţi că ar fi participat la 20 ianuarie la încercarea de răsturnare a dictaturii lui Castillo Armas. Doi ofiţeri au fost găsiţi vinovaţi de „trădare şi rebeliune". France Presse subliniază că hotărîrea tribunalului echivalează cu condamnarea la moarte.

● După cum transmite corespondentul din Nicosia (Cipru) al agenţiei Reuter, la 1 februarie tribunalul din Limassol a condamnat 15 tineri greci la cîte patru luni închisoare fiecare pentru „vina" de a fi participat la manifestaţiile antibritanice care au avut loc la 18 decembrie 1954.

● Potrivit relatărilor ziarului „Le Drapeau Rouge", în săptămîna de la 16-22 ianuarie au fost înregistraţi în Belgia 324.046 şomeri, ceea ce reprezintă o creştere de 8.473 faţă de perioada corespunzătoare a anului trecut.

● Agenţia Reuter anunţă că împăratul Japoniei Hirohito a semnat decretul care fixează alegerile generale pentru ziua de 27 februarie. În total vor candida peste 1.003 de persoane pentru cele 467 locuri în Camera Reprezentanţilor (Camera Inferioară).

● Patronatul vest-german a pornit o nouă campanie de represalii şi provocări împotriva muncitorilor care au participat la marea grevă din Ruhr. Concedierile, maltratările şi ameninţările se ţin lanţ.

● O serie de ziare italiene a căror poziţie pro-guvernamentală este bine cunoscută sînt silite să recunoască faptul că şomajul a atins proporţii nemaiîntîlnite în istoria Italiei. Astfel, ziarul „Gazzetta del Popolo" relatează că în Italia au fost înregistraţi pînă în ultimul timp 5.500.000 de şomeri totali şi parţiali.

● La 3 februarie a fost dat publicităţii comunicatul cu privire la Plenara din 31 ianuarie a Comitetului Central al Partidului Comunist din Bulgaria. Comunicatul arată că Plenara a ascultat şi a luat în discuţie raportul lui Vîlko Cervenkov referitor la îndeplinirea hotărîrilor Congresului al VI-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii.

SESIUNEA SOVIETULUI SUPREM AL U. R. S. S.

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 februarie, în Marele Palat al Kremlinului din Moscova s-a deschis cea de a doua sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a celei de a 4-a legislaturi.

La orele 12 (ora Moscovei) a avut loc şedinţa Sovietului Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S. La şedinţă au asistat deputaţi reprezentînd toate republicile unionale şi autonome, ţinuturile şi regiunile naţionale ale Ţării Sovietice, precum şi oaspeţi — reprezentanţi ai oamenilor muncii din capitală. Au fost de asemenea de faţă membri ai corpului diplomatic, corespondenţi ai presei sovietice şi străine.

Şedinţa a fost deschisă de deputatul Vilis Laţis, preşedintele Sovietului Naţionalităţilor. La propunerea acestuia, s-a hotărît în unanimitate ca la sesiune să fie discutate următoarele probleme:

1. — Cu privire la bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1955 şi cu privire la executarea bugetului de stat pe anul 1953.

2. — Cu privire la situaţia internaţională şi la politica externă a guvernului U.R.S.S.

3. — Aprobarea decretelor Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Prezentarea raportului cu privire la bugetul de stat al U.R.S.S. a fost fixată pentru 3 februarie, ora 17 în cadrul şedinţei comune a Sovietului Naţionalităţilor şi Sovietului Uniunii.

În aceeaşi zi, la ora 15, a avut loc şedinţa Sovietului Uniunii sub preşedinţia deputatului Aleksandr Volkov, preşedintele Sovietului Uniunii. Deputaţii Sovietului Uniunii au adoptat în unanimitate ordinea de zi adoptată în prealabil de Sovietul Naţionalităţilor.

Acord sovieto-indian cu privire la construirea în India a unei uzine metalurgice

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: În urma încheierii cu succes a tratativelor care au fost duse la Delhi între reprezentanţii părţii sovietice şi părţii indiene, la 2 februarie 1955 a fost semnat un acord între guvernul U.R.S.S. şi guvernul Indiei cu privire la construirea unei uzine metalurgice în India cu o capacitate de producţie de 1 milion tone oţel anual, fiind prevăzută posibilitatea ca această capacitate să fie sporită.

Uzina va fi alcătuită din următoarele secţii principale: cocserie, furnale, oţelărie, laminoare, instalaţie de aglomerare şi alte secţii şi unităţi auxiliare.

Prima etapă a uzinei, compusă din trei baterii de cocs, două furnale, două cuptoare Martin şi un bluming, urmează să fie construită pînă la sfîrşitul anului 1958, iar celelalte secţii pînă la sfîrşitul anului 1959.

În conformitate cu prevederile acordului, organizaţiile sovietice vor elabora proiectele, vor produce şi vor expedia în India utilajele necesare şi vor exercita conducerea tehnică a construcţiei, inclusiv montarea şi darea în exploatare a utilajelor.

Pentru înfăptuirea lucrărilor în legătură cu proiectarea, construirea şi punerea în funcţiune a uzinei, organizaţiile sovietice vor trimite în India un număr necesar de specialişti şi de asemenea vor prelua sarcina de a pregăti personalul indian atît în India cît şi în Uniunea Sovietică. Pe lîngă aceasta, specialiştii indieni vor avea prilejul să ia cunoştinţă în U.R.S.S. de uzinele metalurgice şi întreprinderile producătoare de utilaje pentru industria metalurgică.

Acordul prevede folosirea la maximum a industriei indiene pentru fabricarea unei părţi a utilajelor şi materialelor necesare construirii uzinei metalurgice.

La rîndul lor, organizaţiile indiene îşi vor asuma conducerea administrativă a lucrărilor de construcţie a uzinei, vor efectua lucrările de pregătire şi vor asigura şantierul cu materiale şi braţe de muncă.

În legătură cu construirea uzinei, guvernul sovietic va pune la dispoziţia guvernului Indiei un credit pe termen de 12 ani, plătibil în rate anuale egale, cu o dobîndă anuală de 2,5 la sută. Amortizarea creditului se va face în monetă naţională indiană — rupii.

Acordul a fost semnat din partea sovietică de A. M. Menşikov, ambasadorul U.R.S.S. în India, iar din partea indiană de Khera, secretar guvernamental al Ministerului Producţiei al Indiei.

Acordul cu privire la construirea în India cu ajutorul Uniunii Sovietice a unei uzine metalurgice constituie o contribuţie importantă la cauza dezvoltării legăturilor economice pe bază de avantaje reciproce între cele două ţări.

Adunarea Naţională franceză dezbate situaţia din Africa de Nord

PARIS 3 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 2 februarie au început în Adunarea Naţională franceză dezbaterile în legătură cu politica guvernului Mendès-France în Africa de Nord. Agenţia France Presse a anunţat că în cadrul acestor dezbateri, care vor dura două zile s-au înscris la cuvînt 39 de deputaţi, guvernul avînd de răspuns la numeroase interpelări.

După cum relatează agenţiile de presă, dezbaterile s-au deschis într-o atmosferă încordată, oglindind gravele divergenţe care există în rîndurile grupurilor parlamentare guvernamentale şi de dreapta. Guvernul, nereuşind să reprime prin forţă mişcarea pentru eliberarea naţională a popoarelor Africii de Nord, a încercat să slăbească această luptă prin acordarea unor aşa-numite „concesii" care au trezit resentimentul cercurilor coloniale. Reprezentanţii marelui capital şi ai proprietarilor funciari, care deţin astăzi bogăţiile Africii de Nord, şi-au exprimat deschis ostilitatea faţă de politica guvernului, cerînd intensificarea represiunilor şi respingerea revendicărilor maselor populare în Africa.

Unii dintre deputaţii de dreapta care au luat cuvîntul trădînd îngrijorarea cercurilor de afaceri franceze faţă de manevrele de infiltrare americane şi britanice în Africa de Nord, au vorbit despre anumite „influenţe străine care se străduiesc în momentul de faţă să sustragă Africa de Nord din sfera de influenţă a Franţei".

Înainte de suspendarea şedinţei de după amiază au fost depuse două moţiuni din partea grupului parlamentar M.R.P. Ambele moţiuni critică guvernul, prima pentru că nu a făcut uz de mijloace suficient de „energice" pentru a „restabili ordinea" în Algeria, şi a doua pronunţîndu-se împotriva oricăror „concesii" făcute de Franţa în problema Tunisiei.

Şedinţa a fost suspendată; ea fiind reluată în cursul nopţii.

La reluarea dezbaterilor a luat cuvîntul deputatul comunist Guyot care a subliniat amploarea crescîndă a luptei de eliberare dusă de popoarele din Africa de nord, şi a condamnat în modul cel mai hotărît măsurile represive adoptate de guvern.

Au mai luat cuvîntul şi alţi deputaţi după care dezbaterile au fost suspendate, ele fiind reluate în după amiaza zilei de 3 februarie.

Să înceteze amestecul S. U. A. în treburile interne ale Chinei!

AROGANŢA GUVERNULUI S. U. A. A ÎNTRECUT ORICE LIMITĂ

NEW YORK 3 (Agerpres). — Comentînd acţiunea ilegală a S.U.A. în problema Taivanului, William Z. Foster, preşedintele Partidului Comunist din S.U.A., a publicat un articol în ziarul „Daily Worker" din New York, în care se spune printre altele: „Poporul american, muncitorii organizaţi în sindicate şi aliaţii lor politici trebuie să ceară imediata retragere a tuturor forţelor S.U.A. din Taivan. Aroganţa guvernului S.U.A. a întrecut orice limită.

Poporul american constată plin de nelinişte creşterea stării de spirit antiamericane în întreaga lume. Ea este rezultatul aroganţei şi agresivităţii politicii externe duse de Wall Street. Agresiunea din Taivan este o verigă în plus în lanţul de acţiuni agresive întreprinse de monopoliştii din S.U.A.

Ea nu va face decît să sporească starea de spirit antiamericană în întreaga lume şi va convinge şi mai mult popoarele de pretutindeni că Statele Unite, sub conducerea actuală a monopolurilor capitaliste, constituie o ameninţare pentru pacea şi democraţia din lumea întreagă.

ELIBERAREA TAIVANULUI O CHESTIUNE INTERNĂ A POPORULUI CHINEZ

PEKIN 3 (Agerpres). — Săptămînalul „Tribune", care apare la Sydney, a publicat declaraţia lui Dixon, preşedintele Partidului Comunist din Australia. Eliberarea Taivanului şi alăturarea sa Chinei continentale, subliniază Dixon, este o chestiune internă a poporului chinez. Acţiunile agresive ale Statelor Unite în regiunea Taivanului au drept scop să menţină Taivanul ca bază militară pentru pregătirea invadării Chinei continentale. Poporul chinez, declară Dixon, nu intenţionează să admită baze militare străine pe teritoriul Chinei. Dixon menţionează că agresiunea Statelor Unite în regiunea Taivanului constituie o primejdie serioasă pentru poporul australian. În conformitate cu pactul încheiat între Australia, Noua Zeelandă şi Statele Unite, Australia poate fi atrasă în acţiuni agresive americane. Dixon cheamă poporul australian să declare făţiş guvernului Menzies că nici un fel de trupe australiene nu pot fi folosite pentru sprijinirea clicii lui Cian Kai-şi.

TAIVANUL APARŢINE CHINEI

STOCHOLM 3 (Agerpres). — Într-un articolde fond consacrat situaţiei din regiunea Taivanului, ziarul „Ny Dang" demască planurile cercurilor agresive ale S.U.A. de a permanentiza ocupaţia acestei insule şi de a o menţine ca bază militară.

„Taivanul aparţine Chinei tot aşa cum insulele Gotland sînt o parte a Suediei — scrie ziarul. Dacă vreun trădător s-a cuibări cu ajutorul baionetelor străine pe insula Gotland, ea ar înceta oare după aceea să mai aparţină Suediei?".

Ziarul „Stockholm Tidningen" declară: S.U.A. au în prezent de-a face nu cu China veche de pe vremea împăraţilor sau de pe vremea guvernării lui Cian Kai-şi, ci cu o putere mondială în stare să răspundă prin lovituri la orice lovitură, indiferent din partea cui ar veni ele.

Aliaţii vest-europeni ai S.U.A., arată ziarul, nu-şi ascund neliniştea în legătură cu politica externă americană.

ACŢIUNEA INIŢIATĂ ÎN INDIA SUB LOZINCA: „PĂRĂSIŢI TAIVANUL"

NEW DELHI 3 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ziarul indian „Naya Zamana", care apare în limba urdu, publică un editorial în care salută hotărîrea Consiliului păcii din întreaga Indie de a organiza în ziua de 6 februarie demonstraţii sub lozinca: „Părăsiţi Taivanul!" Ziarul subliniază că discuţiile privitoare la „încetarea focului" în Taivan nu au alt scop decît să camufleze concentrarea de forţe militare americane în Taivan şi intensificarea acţiunilor agresive în această regiune. Încordarea în problema Taivanului, scrie în continuare ziarul, se datoreşte intervenţiei imperialiştilor americani în treburile interne ale Chinei şi intenţiei lor de a ocupa Taivanul pentru a-şi continua planurile lor războinice.

Ziarul „Swadhinata", care apare la Calcutta, scrie: „Noi nu ne putem permite să rămînem inactivi şi nepăsători faţă de acest amestec armat al S.U.A. în treburile interne ale Chinei. Nu numai Republica Populară Chineză este în primejdie, ci întreaga Asie". Ziarul declară: „Poporul indian îşi dă seama că în lupta R.P. Chineze pentru eliberarea Taivanului nu are nimeni dreptul să se amestece. El priveşte cu indignare şi nelinişte declaraţia îndrăzneaţă făcută de preşedintele Eisenhower".

Chemînd poporul indian să sprijine acţiunea iniţiată sub lozinca „Părăsiţi Taivanul!", ziarul scrie în încheiere: „Răspunzînd prompt şi din toată inima la acest apel, poporul indian va dovedi că nu este deloc dispus să sprijine acţiunea nesăbuită a S.U.A. de a ataca China sau orice altă încercare de a aprinde flăcările unui război pe pămîntul Asiei".

Răspunsul lui Ciu En-lai la telegrama din 31 ianuarie a secretarului general al O. N. U.

PEKIN (Agerpres). — După cum transmite agenţia China Nouă, la 3 februarie Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat şi ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, a trimis răspunsul la telegrama din 31 ianuarie a secretarului general al O.N.U., Dag Hammarskjoeld, prin care R.P. Chineză este invitată să participe la discutarea propunerii neozeelandeze în Consiliul de Securitate.

După ce condamnă agresiunea S.U.A. împotriva Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai menţionează că, este cu totul intolerabilă situaţia ca R.P. Chineză, care reprezintă poporul chinez de 600 milioane, să nu fie nici pînă în prezent reprezentată la O.N.U. Această situaţie cu totul neechitabilă face cu neputinţă ca reprezentantul R. P. Chineze să participe la discutarea în O.N.U. a problemelor referitoare la China. Din această cauză guvernul R.P. Chineze nu poate accepta invitaţia Consiliului de Securitate al O.N.U. de a trimite un reprezentant să participe la discutarea propunerii neozeelandeze.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".